

Arcképek és életrajzi adatok*

Betűsorrendben

Aczél Pál.

Ad'ér Gyula t. százados, hitk. mérnök, Budapest. Ezredünkben 1904/5-ben szolgált mint e. é. önkéntes. Mint t. hadnagy vonult be 1914 július 27-én ezredünkhöz Székesfehérvárra. A tábori ezreddel ment a szerb határra Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett ezredünk kötelékében mint századparancsnok az összes ütközetekben 1914 november 18-ig, mikor a m. kir. 17-ik honv. gyalogezredhez helyezték át, majd átkerült a 302-ik honv. gyalogezredhez, amely ezred kötelékében 1915 május 18-ig harcolt, mikor betegen kórházba ment. Felgyógyulva a 303-ik honv. gyalogezredhez vezényelték, mely ezred kötelékében küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kiténtetése: III. o. kat. é. k., Ez. Sign. Laudis, Br. Sign. Laudis, K. es. k.

Albrecht István t. őrzető, házfelügyelő, Budapest, 1915 október 9-én vonult be táboros szolgálata ezredünkhöz és ment ez év novemberében az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa-menti harcokban, majd harcolt Panasowkánál és Zwyzin-Gieniaki-nál. 1916 június 21-én Lopuszno-nál orosz fogságba esett. Mint hadifogoly Ázsiába került, megfordult számos táborban és 1918 augusztusában leszerelt. Harctéri szolgálata 9 hónap. 1920-ban szolgált a nemzet. hadseregben. Tulajdonosa a Károly csapatke esztnek.

Alcz Adamóczy Gyula t. főhadnagy, okl. gazdas. Mór. 1909/10-ben szolgált, mint e. é. önkéntes ezredünkben 1914. július 28-án vonult be háborús szolgálatra. 1914. decemberében egy géppuskás századdal ment az orosz hadszíntérre az orosz-lengyelországi harcokhoz, majd az ezreddel jött a Kárpátokba. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszok üldözésében a Kszolatán, Ostrozev-nél, Pnikutnál, Wielkopole és Dobrotor-nál folyó ütközetekben. 1915. októberében az Ikwa mellől betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és 1916 januárjában az olasz határra ment. III-ik zászlóaljunkhoz, ahol a IV és V-ik Isonzó csatában az Oslaviján, a Plava-Zagara-i körzetben és Görz alatt harcolt, de májusban fogságba esett, honnan 1919-ben tért haza. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetése: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. es. k. 1924. június 15-én avatták vitézzé.

Albert Pál házfelügyelő, Budapest. Ezredünkhöz 1915 június 15-én vonult be háborús szolgálata. Kiképzés után ez év október 15-én ment az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. A Zwyzin-i harcok után került Tölgyeshez, majd Hliboká-hoz. Innen 1917. decemberében betegen ment kórházba. A pótzászlóaljtól géppuskás tanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után az olasz határra került a Mte Grappá-hoz. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. es. k., H. e. é.

Agárdi Márton t. főtörzsőrmester.

*) Mindazon bajtársokról, akik ezen emlékalbum megjelenését támogatásukkal előmozdították. Az életrajzi adatok a bajtársak saját bemondása alapján írtak meg.

Almqvist József t. őrvezető, Bszkrt iroda alkalmazott, Budapest, 1918. februárjában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után júniusban a 41-ik menetszázzal ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a Piave-menti harcokban, a Montelló elleni többnapos támadásban. Valdobnál sebesült. Hosszas gyógykezelés után 1919. december havában hagyta el a kórházat és mint 50%-os rokkant leszerelt. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. c. é. 1925. június óta áll a Bszkrt szolgálatán.

Alföldi (Antonovits) Mátyás, t. szakaszvezető, gazdálkodó, Erd. 1915. június 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III-IV. Isonzó csatáján, a Podgorán, Plaván és az Oslavján. 1915. decemberében sebesült. Felgyógyulva 1916. januárjában az orosz harctérre ment Panasow-hoz. Innen Pieniaki-hoz, majd Tógyeshez és Hliboká-hoz. Az ezrednél ment az orosz hadszíntérre a Piave-Montello-i támadáshoz is, ahol megsebesült. A forradalom kórházi ápolásáért érte és 1919. június 13-án szerelt le. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é. (háromszor) Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1924. június 15-én avatták vitézzé.

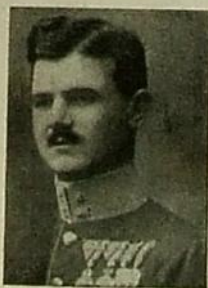
Alpern Rudolf állatkereskedő, Sárbovárd. 1915. novemberében vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után a pilseni Skoda-művek őrszáz-

lójához, majd a hadi állatátvételi bizottsághoz a román hadszíntérre vezényelték, ahol mint szakértő működött. Innen a magyarországi sertéskereskedőbizottsághoz került és itt teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Működéséért a Földművelésügyi minisztériumtól elismerő okiratot nyert.

Albiz József t. őrvezető, cipészmeister, Budafok. 1916. augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és kiképzés után 1917. februárjában ment az olasz hadszíntérre. A XII. Isonzó csatában résztvett a Plaván és a Mte Kuk-on valamint a Mte Santo-n és Kostanjevicánál lefolyt harcokban. Harcolt a Mte Fredinán és Mte Grappán is. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Almqvist János gyalogos, fodrászmeister, Pusztaszabolcs. 1914. augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év októberében az olasz hadszíntérre ment. Részt vett az orosz-lengyelországi harcokban Krepa-nál, Nw. Breznicánál, Belchatow-nál, Nowo-Radomok és Bernadow-nál. Itt december 8-án többedmagával fogságba esett és 7 évi hadifogság után 1921. december 9-én tért haza. Mint fogoly megfordult Tomskban, Nw. Nikolajewsk-ban és Omskban. Dolgozott a Muram vasuti építkezéseknél.

dörgőcsei vitéz dr. Antal Aladár, t. százados, a D.G.R.T. tisztviselője, Pécs. 1914. augusztus 1-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915. április 13-án az orosz hadszíntérre ment. 1916. januárjában áthelyezték egy osztrák népfelkelő gy. ezredhez, amely ezreddel 1916. októberében az olasz harctérre ment. Itt résztvett az Isonzó csatájában, 1917. júliusában mint létszámfeleltető pót-

zászlj.hoz Pilsenbe vezényelték. 1918. áprilisában az olasz frontra került és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. H. c. é. 1926-ban avatták vitézzé.

Altmann Rezső t. főhadnagy, nyomdaigazgató, Budapest. 1910-ben szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkben. A háború kitörésekor mint hadapród vonult be és ment az első menetzászlóaljjal az orosz hadszíntérre. Itt mint az ezred vonatparancsnoka és élelmezési tisztje működött és teljesített szolgálatot megszakítás nélkül a front összeomlásáig, részt vevén az ezred összes hadműveletében. Harctéri szolgálata 51 hónap. Kiténtetési: Ez. Signum Laudis, br. Signum Laudis I. o. v. é., K. cs. k.

Antal János t. őrmester, gazdálkodó, Székesfehérvár. Tényleges szolgálatra 1908-ban vonult be a cs. és kir. 69-ik gyalogezredhez és háborus szolgálatra 1914. július 28-án jelentkezett. A tábori ezreddel ment a szerb frontra a Sabác környéki harcokhoz, majd ugyancsak az ezreddel az orosz hadszíntérre. Itt részt vett a Horozana-Wielka, Piaski és Turka környéki harcokban, a Zalarski magaslat elleni támadásban és az orosz-lengyelországi előnyomulásban. November 19-én N. W. Breznicánál megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag csak fegyvernélküli szolgálata alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a székesfehérvári barakkórházban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. Székesfehérvár szab. kir. város képviselőtestületének tagja.

Antonovits Dániel t. őrmester, ny. m. kir. áll. r. törzsőrmester. Tényleges szolgálatra 1913. októberében vonult be ezredünkhöz Pécsre. Itt érte a világháború kitörése. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabác-hoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre került. Itt 1914. szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva 1914. október 26-án a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljukhoz. Részt vett a Zapolje-i több napos ütközetben és harcolt Gujila Presekánál.

Antonovits István t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. detektív, Budapest. Ezredünkben 1910-ben teljesített tény-

leges szolgálatot és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Ezredünktől a birodalmi német csapatokhoz vezényelték és a francia fronton harcolt a háború tartama alatt. 1916-ban meg is sebesült. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., II. o. német vas k., 1912/13-as e. k. 1934 január 1-én a háboruban szerzett betegségében hősi halált halt. Emlékét kegyelettel őrzik testvérei.

Ánosí János, t. szakaszvezető, kertész, Martonvásár. Ezredünkben 1894/97-ben szolgált Avtovac-on és Sarajevo-ban. Mint tizedes szerelt le. Mozgósításkor vonult be háborús szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre, ahol vegigküzdötte a szerbek elleni offenzívát. Részt vett a Lovcen bevételében is. A románok betörésekor a román hadszíntérre ment, majd innen a 6-ik hegyvidéki parancsnoksághoz vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Szolg. keresz.

Apáti László t. zászlós. Egyéves önkéntesi évének leszolgálására 1913-ban vonult be Pécsre a 69-esekhez. A világháború kiténtése tényleges katonai szolgálatban érte és e. é. önkéntes tizedesi rangban a tábori ezreddel ment Sabáchoz, ahonnan szeptemberben a lemergi csatákhoz vezényelték. 1915 júniusában ismét az orosz harctérre ment és itt július 21-én fogságba esett, ahol 1922. március 15-én került haza. Csóton szerelt le. M. kir. erdőmérnök.

Arany György géppuskás, fodrász m. Székesfehérvár. 1910-ben szolgált ezredünk tényleges állományában és 1914. július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred ütközeteiben, de a kárpáti nagy téli csatában 1915 márciusában a Beszkekben megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzás-

láljhoz majd innen újból az orosz hadszíntérre ment. Később az ezreddel az olasz frontra került és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 29 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Arató Jenő t. főhadnagy, kir. törv. bíró, Pécs. Ezredünkhöz 1914. szeptember 1-én vonult be, mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után 1915. március elején ment az orosz hadszíntérre a kárpáti téli nagy csatához. Részt vett a Beszkekben dúló harcainkban, a Hluboký Vrch és Parilow Vrch ellen intézett összes támadás visszaverésében. Harcolt a Koziatlá-n, a Bukowiel-n és ott volt a Chliple-i, Ostrozece-i, Wielkopolei Dobrotwor-i és Witkow-Szary-i harcokban. Az ezreddel volt az Ikwa mentén Berek-Sapanownál és Tanasowkánál 1916 augusztus 6-ig. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k.

Asztalos Géza géppuskás, mészáros és hentes mester Székesfehérvár. 1914 szeptember 8-án vonult be háborús szolgálatra és Krakóban helyezték tábori mészárosnak. 1917 február 22-én ment az orosz harctérre, ahol ezredünk géppuskás osztagában teljesített szolgálatot. Harcolt Hlibokánál, Tölgyesnél, majd az olasz fronton a Piave mentén és a Montello ellen vezetett támadásban. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Aradi István t. őrzető, fodrász m., Székesfehérvár. 1914. július 27-én vo-

nult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Furka-i, a Za'arski harcokban és a Krepa-i, Bernadoso-i ütközetekben. Roz'nstól sebesülten szállították kórházba. 1915. márciusában újból az orosz frontra került. Harcolt az ezred kötelékében 1915 október végéig, mikor megbetegedett. 1916-ban Pansovkához majd Dieniakihoz ment, később a román fronton Tölgyeshez. Az orosz hadszíntérrel az olasz frontra vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz, majd innen a 102-ik gyalogezredhez. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Auerbach Géza t. tizedes m. kir. p. ü. m. irodatiszt, Budapest. 1917 január 28-án vonult be az ezredünkhöz. Kiképzése után 1917 november 3-án ment az orosz hadszíntérre Hlibokához, majd az ezreddel az olasz harctérre. Részt vett a Piave menti harcokban és a Montello elleni támadásban. Valdobbadiene-nél 1918 október 28-án francia fogságba esett. Megszökött, de egy olasz összekötő járó újból elfogta. Olaszország több városában volt internálva, honnan 1919 október 28-án tért haza. Kiténtetési: Br. v. é. K. cs. k.

Adám György, t. tizedes, m. kir. i. parügyi min. altiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1914. július 28-án vonult be ezredünkhöz és a munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre. Itt 1916. áprilisig teljesített szolgálatot. 1916. augusztusában az V-ik zászlóaljunkhoz került a román harctérre. Részt vett a Meteris és Padesin hegy elleni támadásokban, harcolt Cornul-Zanoagánál, Targujiu-nál és Latinul-nál. 1917. november 24-én a Sereth-menti harcokban aztán súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzásláljhoz, ahol mint 75 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Adám István t. őrv. Született Mányon 1892-ben. 1914. augusztus havában vonult be, kiképzésben Székesfehérváron részesült s előbb a szerb, 1915-től az olasz fronton harcolt. 1916-ban Cilliben ápolták. Felgyógyulva az oroszok ellen vitték. Innen az oláh (Tölgyes), majd ismét az olasz harctérre — Litorio, Montello — került, ahonnan a háború vége felé betegen érkezett Pilsenbe s itt érte az összeomlás. Kiténtetése: OII, OIII. K. cs. k.

Adám Károly, gyalogos gazdálkóló községi bíró, Alesut. Ténylegesen 1902/5-ben szolgált ezredünkben Székesfehérvárott és 1914. július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A kassai 6-ik hadtest élmezési osztályához nyert beosztást az északi hadszíntéren, honnan 1916. április 13-án bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe. Ez év májusában az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI-X. Isonzo csatában a Sv. Katarinán és a Plavan, majd a Mte Kuk-on, de itt 1917. május 16-án fogságba esett, honnan 1919. október 6-án tért haza. Harctéri szolgálata 27 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Aróhám József t. lizedes a tófüvavozó, Budafok. Háborús szolgálatra 1916. május 15-én vonult be ezredünkhöz Pilsenben. Kiképzése után augusztusban ment az olasz hadszíntérre III. zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI-ik Isonzó csatában a Sv. Katarinán és a Plaván, ahol

1916. október havában aztán megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917-ben a 30-ik menet századdal újból az olasz frontra ment a Mte Lauto-ra. Harcolt Kostanjevic-nél, a Tagliamento-nál, a Mte Fredián-n Boehite Val Di Per-nél, a Mte Grappán. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é. (háromszor) K. cs. k., sob. é.

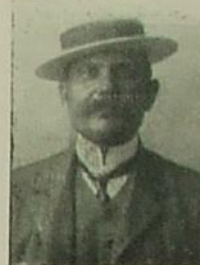
Dr. Agh Zoltán t. hadapród f. Bp. Széfv. Elektr. műv. s. titkár, Budapest. 1915. október 1-én vonult be a cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez, majd 1916. január 1-én áthelyezték ezredünkhöz, Pilsenbe. A tiszti iskola elvégzése után 1916. májusában az orosz hadszíntérre ment, Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshez. Innen került Hliboká-hoz. Később az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave menti harcokhoz és a Montello-i támadásokhoz, majd Vallobbia-den-hez. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetése: I. o. v. é., K. cs. k.

Akos (Ba-telsz) Győző t. szakaszvezető. Az 1917-10-es években szolgált katonai éveit a 69. gy. e.-ben. A mozgósítás elrendelése ismét fegyverbe szólította. 1915. márciusában ment ki először a frontra, a Kárpátokban harcolt július 2-ig, ekkor betegen szállították kórházba. Felgyógyulva betegségeiből előbb az orosz, 1918-ban az olasz harctérre helyezték át s a forradalgn a Piavenál érte. A OIII. K. cs. k., H. e. é., 1908 évi jub. kereszt tulajdonosa. Pécsi vendéglős.

Arvay József, nyug. százados, tprtári cégvezető, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1912-ben szolgált ezredünkben és 1913-ban felvették a hivatásos tiszti állományba. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáéhoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett itt a Horozana-Wielka-i és Piasiki ütközésekben, de szeptember 24-én betegen

kórházba ment. November elején áthelyezték a 302-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében az orosz fronton harcolt mint századparancsnok 1915. szeptember 23-ig, mikor fogságba esett Moskwa, Szent Pétervár, Orenburg és Tomsk táborában volt internálva honnan Finnországban keresztül 1921. augusztusában tért haza. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kiténtetése: Signum Laudis, K. cs. k., 1912/13-as e. k., H. e. é., 1923-ban vonult nyugalomba.

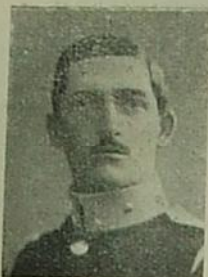
Arvay (Auer) János t. szakaszvezető, ny. m. kir. póstaaltiszt, Pestujhely. Ezredünkhöz 1884. október 6-án vonult be tényleges szolgálatra és 1888. október elsejéig a III-ik zászlóaljunknál szolgált Budapesten. — 1896-ban lépett a m. kir. posta szolgálatába és 1929. július 1-ével 33 évi szolgálat után vonult nyugalomba.

vitéz Áts Sándor Béla t. zászlós testnevelési tanár Budapest. Ezredünkhöz 1913-ban vonult be mint e. é. önkéntes. A háború kitörésekor a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre ment. Itt részt vett az ezred összes harcáiban 1914. november 1-ig, mikor betegen kórházba szállították. 1915. februárjában újból az orosz frontra ment, ahol végig küzdötte a ká-páti téli hadjáratot és vett részt az ezred összes ütközeteiben 1917. márciusáig, mikor tisztiiskolába vezényelték. Ennek elvégzése után még ez év szeptemberében ment ezredünkhöz Bukovinába. Itt a roham csapatnál nyert beosztást. Ennek kötelékében harcolt az olasz fronton is ahol a Piave-n való átkelés után a Montello bevételenél súlyosan megsebesült. A forradalm is kórházi ápolás közben érte. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetése: Arany V. é., II. o. v. é., br. v. é. (hétyszer) K. cs. k., seb. é. 1922. augusztusában avatták vitézzé.

Bagotai Dezső t. szakaszvezető, kisbírókos, Zánoly. 1906/9-ben szolgált ezredünk IV-ik zászlóaljánál Székesfehérvárott. A mozgósítás első napján vonult

be és a tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Itt harcolt Horozana- Wielkánál, Tatarynow és Piáskínál, majd Sianki és Turkánál. Október 21-én a Zalarski magaslaton megsebesült, de 1915 június 2-án újból az orosz frontra került és Dobrotwornál újból sebesült. Felgyógyulva 1915 augusztus 8-án a román harctérre ment V. zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében részt vett az összes ütközetben 1917 január 5-ig, mikor mint mezőgazdát felmentették. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., seb. é. gál

Babay Jenő, t. hadapród, m. kir. áll. r. detektív. Ezredünkhöz 1915. június 15-ikén vonult be. Itt a tiszti iskola elvégzése után 1916. májusában ment az orsz. hadszíntérre. Részt vett egy kombinált zászlóaljunk kötelékében a Brussilow offenziában, majd ezredünk kötelékében a Pieniaki-i harcokban. 1916. novemberében a romániai harctérre ment az V. ik zászlóaljunkhoz ahol részt vett a Sereth menti harcokban. 1918. februárjában megbetegedett, betegségéből kifolyólag szabadságolták és a forradalom kitörése is szabadsága alatt érte. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben. Harctéri szolgálata 18 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Baki György t. őrzető fuvaros, Budapest. Tényleges szolgálata 1910 október 7-én vonult be ezredünkhöz és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes harcaiban 1915 végéig, mikor betegesen ment kórházba. 1916 elején újból az orosz frontra ment Tanasowkához, majd Pieniaki-hoz és Tölgyeshez. Ugyancsak az ezreddel ment Hliboká-hoz is. Itt a 31-ik rohamzászlóaljhoz nyert beosztást. Ennek kötelékében harcolt az olasz harctéren a Piave-menti csatában. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Baki István gyalogos, gazdálkodó Zámoly. Ezredünkhöz 1903-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Áthelyezték a m. kir. 17-ik honvéd gyalogezredhez és ennek kötelékében harcolt az orosz hadszíntéren. Itt 1914 szeptember 12-én Rawarskánál sebesülten fogságba esett, honnan 42 hónapi fogság után 1918-ban tért haza. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k.

Baki Ferenc t. őrzető m. kir. áll. r. főtörzsőrmeister Budapest. Háborús szolgálata 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után gyalogsági ágyustanfolyamra vezényelték. Mint gyalogsági ágyus ment az olasz hadszíntérre 1916 január 15-én, ahol III. zászlóaljunk kötelékében harcolt a X-XII. Isonzo csatában az Oslaviján a Plava-Zagora ütközetben Görznel, a Sv. Katarinán, a Mte. Kuk-on, Mte. Santon, a Tagliamentonál, Bochetti Val Di Pernél és a Mte. Grappán a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. 1919 szeptember 1-től áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Bakos István ig. ü. min. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1917 június havában vonult be és kiképzés után ment az olasz hadszíntérre Kostanjevicéhez. Részt vett a Tagliamento menti ütközetben és a Bochette Val-Di Pernél lezajlott ellentámadásban. A Mte. Grappa-i harcok után a zászlóalj maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kiténtetési:

sei: Br. v. é., K. cs. k., HH. e. é. 1920 november 20-tól 1922 január 15-ig a nemzeti hadseregben szolgált.

Bakay János t. tizedes géplakatos, Ujpest. 1909-ben szolgált ezredünkhöz ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabác-hoz, majd az orosz frontra. Itt szeptember 9-én Horozara- Wielkánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton, mint 50 0/0-os rokkantat bizonytalan időre szabadságolták. Kiténtetési: K. cs. k., seb. é., HH. e. é.

Bakos János m. kir. r. főtörzsőrmeister, Pestszenterzsébet. Ezredünkhöz 1915 júniusában vonult be háborús szolgálatra és ment az olasz hadszíntérre. Itt III. zászlóaljunk kötelékében részt vett a II. Isonzó csatában a Podgorán, a III-ik és IV. Isonzó csatában a San Martino-n, Oslaviján és a Plava-Zagora védőkörzetben dúló harcokban. 1916 augusztus 7-én a Görz-i hídfő védelmében az Al Ponte hídjánál fogságba esett. Mint hadifogoly Páduában, majd Milánóban volt internálva és 39 hónapi fogság után tért haza. Harctéri szolgálata 14 hónap.

Balaskó Lajos t. számv. őrmester. Tényleges katonai szolgálata közben érte a háború kitörése. A tábori ezreddel indult el a szerbek elleni küzdelmekbe, szeptember havában az orosz frontra irányították ezredét és itt ugyanezen hónap 11-én megsebesült. Felépülése után a pöttesthez került, majd ismét az orosz és oláh harctereken küzdött hazája igazságának diadalra jutásáért. Kiténtetése: OII. Kesk. seb. é., jul. kereszt, 1912—13. mozg. kereszt. Hazafias magatartása miatt Pécs meg szállásakor a szerbek tuszként kezelték.

Bakonyi (Bauer) Lajos m. kir. őrnagy ékesfehérvári. A hadapródiskola elvégzése után 1910-ben mint zászlós került edünkhez. A világháború kitörése után a III. zászlóaljunk kötelékében érte, mikor Cajnica pályaudvarparancsnokságát vette át. Itt volt 1914 október 1-éig. Innen a cs. és kir. 4-ik spanyák gy. ezredhez vezényelték, melynek kötelékében a szerbek elleni offenzívát harcolta végig. 1915 május 1-én helyezték a cs. és kir. 63-ik gy. ezredhez. Végig küzdött az I. II, III, IV. és V-ik Isonzó csatát, majd ezredével a frontra került. 1917 február 22-én a fronton kórházba ment, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljunkhoz Pilsenbe, ahol az első pót század parancsnokságát vette át. 1918 május 23-án az ezred frontra ment, honnan szeptember 1-én a Wien-i hadapródiskolához vezényelték, ahol mint tanár működött a hadapródiskola kiterjedéséig. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. ér. (kétszer) Signum Laud. (kétszer) Kárpát-csapatkereszt.

Balogh Lajos t. e. é. önk. tiz. Forradalmi főellenőr, Kaposvár. 1914 novemberében vonult be a tiszti iskola elvégzése után az orosz harctérre került, ahol 1915 május 20-án oly súlyosan sebesült, hogy rokkanttá nyilvánították és tartósan szabadságolták. 1918-ban a felülvizsgálat frontszolgálatra alkalmasnak minősítette, de az orosz harctérről Pilsenbe rendelték vissza és ott érte az összeomlás.

Balogh Ferenc t. szakaszvezető m. kir. áll. r. detektiv, Budapest. 1908/11-ben szolgált ezredünk I.-6 zászlóaljja kötelékében Pécsen. 1914 december 15-én a rendőrség kötelékébe vonult a háborús szolgálatra és ment 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ostrosec-i, Pnikut-i, Wielkopole-i és Dobrotwori ütközetekben és az Ikwanteni állásarcokban Bereh-Sapanowál, ahol 1915 december végén betegen kór-

házba szállították. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál 1916 május 7-ig kiképző szolgálatot teljesített. Ezután az olasz frontra került III. zászlóaljunkhoz. A X-ik Isonzó csatában 1917 május 16-án a Mte Kuk-on megsebesült. Ez év novemberében felmentették a háborús szolgálat alól. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Balogh László mészáros és hentes mester, Martonvásár. Háborús szolgálatra 1915 elején vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra. Kiképzés után felülvizsgálaton helyi szolgálatra minősítették és mint ilyen teljesített 1917 közepéig a pótzászlóaljnál Pilsenben szolgálatot.

vitéz Balogh Gyula, t. szakaszvezető gazdálkodó, Bicske. Ezredünkben 1908/11-ben szolgált ténylegesen. Mint kiképzett géppuskás vonult be 1914 július 27-én háborús szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre került. Itt harcolt Horozana Wieká-nál, Práski-nál, Sianki és Turkónál. 1914. október 21-én a Zalarski hegyről betegen kórházba szállították. 1915 május elején újból az orosz frontra ment. Itt harcolt július 5-ig. 1916 június 1-én újból az orosz hadszíntérre vezényelték és itt volt 1918 februárjáig, mikor az ezredrel az olasz frontra szállították, ahol a front összeomlásáig küzdött, Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1925 június 21-én avatták vitézzé.

Balogh György, t. e. é. önk. tiz. 1916. májusában vonult be a 69-esekhez, ugyanitt végezte a tiszti iskolát is. 1917 április havában a III. zászlóalj 3-ik századával indult el az orosz harctérre, ahol ugyanezen esztendő május 16-án hadifogságba esett. 1919 május 10-án szerelt le s 1926 október 2-án a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt.

Dr. vasadi Balogh György, t. hadnagy áll. középisk. igazgató, v. országgyűlési képviselő Budapest. Mint e. é. önkéntes 1904-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én mint t. hadnagy vonult be háborús szolgálatra. Főhadnaggyá 1915 május 1-én nevezték ki. A szerbiai és az olasz hadszíntéren III. zászlóaljunk kötelékében vett részt a zászlóalj összes hadműveleteiben, mint mint szakasz, majd századparancsnok 1918 április 1-ig, mikor áthelyezték a cs. és kir. 38-ik gyalogezredhez. 1918 december 20-án szerelt le. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Balázs András Szív. egyházi, Budapest. 1906/9-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerbiai hadszíntérre, ahol Ml Vranjsk-nál megsebesült. Felgyógyulva 1915 januárjában az orosz harctérre került Roznek-hez, majd a kárpáti nagy téli csatához ment. Itt 1915 március végén megbetegedett. 1916 január 6-án az olasz frontra vezényelték III. zászlóaljunkhoz. Részt vett a Plava-Zagora védőkörlet harcaiban, harcolt az Oslavijá-n, Al Ponte-nél és a Plavá-n. 1917 május 17-én a Mte Kuk-on a zászlóalj fogságba esett, honnan 1919 októberében tért haza. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., HH. e. é.

Balázs József t. őrmester, Bszkrt. nyugdíjas Budapest. Ezredünkben ténylegesen 1899/902-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz harctérre ment, ahol Stry-menti harcokban vett részt. 1915 telén súlyos fagyással kórházba szállították. Felgyógyulva helyi szolgálatra osztották be. 1917 őszén újból az orosz harctérre ment, de fogságba esett, honnan megszökött és Odeszán keresztül 1918 június 18-án tért haza. Beosztották a 30-ik gyalogezredhez, ahol a háború

végéig szolgált. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kítüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. A Bszkrt-nál 1906-ban kezdte szolgálatát és 1935-ben ment nyugalmába.

Balázs János gyalogos, kisbirtokos, Soponya. Háborus szolgálata 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után májusban ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az Ostrozeck-i, Pnikut-i és Wielkopolei ütközetekben és a Bug-menti harcokban, de 1915 július 24-én Dobrotwor-nál megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol géppuskás tanfolyamot végzett. 1916 májusában egy géppuskásosztaggal ment az orosz harctérre. Harcolt a Stry-mentén, majd Pieniaki-Zwyzin-nél. Az ezreddel ment Tölgyeshez is, 1917 augusztusában mint önálló gazdálkodót felmentették. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kítüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

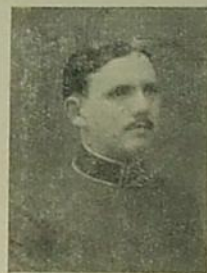
Balázszy Andor t. főhadnagy, rendőrségi tisztviselő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 augusztus 4-én vonult be ezredünkhöz és a tiszti iskola elvégzése után 1915 február 2-án ment az orosz hadszíntérre, a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett Piaski-i, Wola-Michowa-i és a Beskidék-i harcokban. 1915 március 27-én a Beskidék-től betegen ment kórházba. Felgyógyulva segédszolgálatra minősítve 1916 augusztusáig a potest-nál teljesített szolgálatot, de akkor újból az orosz frontra ment Pieniakiáéhoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez, a Hlibokáéhoz. Itt 1917 októberéig harcolt. 1918 május havában az olasz harctérre ment és a 7-ik század kötelékében vett részt a Piave-i csatákban. Mint megfigyelőtiszt teljesített 1918 augusztustól a front összehozásáig szolgálatot. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kítüntetései: Signum Laudis, K. cs. k.

Baldauf Lajos, t. őrzető főmolnár, Gyöng. Ténylegesen 1912-ben szolgált és a tábori ezreddel ment a szerb frontra, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a szeptember 9-11-i ütközetekben,

a nagy visszavonulásban, de 1914 október 15-én a Zalarskiről kórházba került. 1915 márciusában újból az orosz frontra ment és június 16-án Wielkopole-nál megsebesült. Harmadízben is kiment ezredünkhöz és az utászászlóaljnál nyert beosztást. Itt volt 1918 augusztus 30-ig, mikor a Piave mellől betegen jött a pótzászlóaljhoz, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kítüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Balaton János t. főtörzsőrmester.

Dr. Bana György, t. zászlós Máv. állományos főnök, Simontonya. Ezredünk őz 1916 november 1-én vonult be háborus szolgálatra és a tiszti iskola elvégzése után áthelyezték a kornenburgi vasutas ezredhez. Orszlengyelországban, majd az olasz fronton a Piave mentén Portogruaróban teljesített forgalmi szolgálatot. Később Cheggia-ban, majd Civitálé-ba került álmásfőnökné. A front összehozása Kostá-ban (Vittoria mellett) érte. Harctéri szolgálata 10 hónap.

Bardl János hentes és mészáros mester, Budapest. Ezredünkben 1903-ban szolgált ténylegesen, de áthelyezték a 17-ik honvéd gyalogezredhez. 1915 december 15-én vonult be háborus szolgálatra és ment 1916 január 15-én az olasz hadszíntérre. Részt vett IV.-V. Isonzó csatában a Doberdó-i fensíkon, majd az orosz harctérre került Volhyniába.

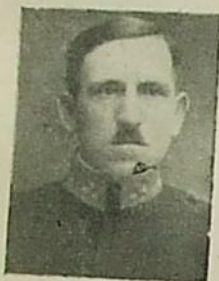
† **Bandl János**, t. szakaszvezető vendégglós, Budapest. Ténylegesen 1911-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz frontra. Itt súlyosan megsebesült, mely sebesüléséből kifolyólag rokkantta lett. Hosszabb szabadság után újból behívták szolgálatra és vezényelték a harctérre, honnan a front összehozásakor, mint több háborus kitüntetés tulajdonosa tért haza. 1931-ben a harctéren szerzett sebesülésében hősi halált halt. Özvegye szeretettel ápolja hős férje emlékét. Mi is bajtársi szeretettel emlékezünk meg róla történetünk lapjain.

Bánlaky (Bagye'ik) János t. őrmester, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1905-ben vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra. A mozgói és első napján jelentkezett és ment augusztusban a szerb hadszíntérre III. zászlóaljunkhoz. Végig küzdötte a szerbiai hadjárat összes ütközeteit és a zászlóaljjal ment az olasz hadszíntérre is. Itt részt vett az I.-X. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, Mte S. Michelén, az Oslaviján, a Plava-Zagora védőkörletben, Al Ponte-nál, a Sv. Katarinán és a Plaván. A X-ik Isonzó csatában 1917 május 16-án a Mte Kuk-on súlyosan megsebesült és 1918 november 28-án leszerelt. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kítüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1919 december 15-én kezdte szolgálatát a m. kir. államrendőrségnél.

Dr. Berndorfer Vilmos t. e. ü. hadnagy, orvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. 1915 január 2-án az orosz hadszíntérre ment Rozensk-hez, majd

az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához került, 1915 március végén betegen ment kórházba. Ez év júniusában újból az orosz frontra került. Részt vett a Witkow—Stary-i, Karpolowka-i és az Ikwa-menti harcokban. Itt megbetegedett. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1916 júliusában ismét az orosz hadszíntérré ment Gremaki-hoz. Szeptemberben beosztották a 31-ik hadosztály kórházához, majd 1917 augusztusában a tábori bakteriológiai laboratóriumhoz. Itt érte a front összeomlása is. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: Arany érdemkereszt a v. é. szalagján, K. cs. k.

Bánhegyi (Bivkovics) József, gyalogos. 1915. júni. 16-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év októberében ment az olasz hadszíntérré III. zlj-hoz. Részt vett a III-VI. Isonzó csatában a San Martino-n, a Podgora-n, az Oslavija-n és a Plava Zagora védőkörzet harcáiban. A Görz-i hídfő védelmében. 1916 augusztus 7-én az Oslavija-n a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Harmincegy hónapi fogsága alatt megfordult Paduba, Salerno és Genova táborában. 1919 október 9-én tért haza. Harctéri szolgálata 10 hónap Tulajdonosa a K. cs. keresztnek.

Dr. Bánlaky Zoltán ügyvéd.

Bányai (Badics) József, gyalogos, Szőlővárosi mezőőr, Budapest. Háborus

szolgálatra 1918 januárjában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az olasz hadszíntérré ment a Piave-menti harcokhoz. Részt vett a Montello elleni támadásokban és harcolt Valdobbianenél. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és 1918 novemberében leszerelt. 1920/21-ben szolgált a nemzeti hadseregben. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1928-ban lépett Budapest Székesfőváros szolgálatába.

Bánky (Bolechowsky) István t. zászlós, Máv. főoszt. Székesfehérvár. 1917 január 28-án vonult be ezredünkhöz, mint c. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után áthelyezték a cs. és kir. 10-ik huszárezredhez, mely ez ed kötelékében harcolt a román majd 1918 áprilisától a front összeomlásáig az olasz hadszíntéren. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é, K. cs. k.

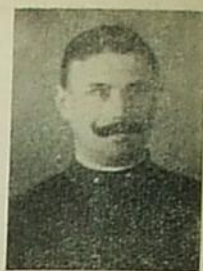
Bárány Zsigmond, Budapest.

Bárány Lajos t. gyalogos. Mány községben született 1883-ban. Tényleges éveit Bileken szolgált le 1904—1907-ben, a mozgósítás alkalmával újra bevonult az első menettel indult el a szerbek ellen, ahol kézitusában megsebesült. Felépülése után az orosz fronton harcolt, itt gránátzilánk érte és újból kórházba került. Ezen második sebesülését is kiheverve Pilsenbe osztották be segédszolgálatra és az összeomlás alkalmával szerelt le. Kitüntetései: K. cs. k. Gazdálkodó és községi elöljáró.

Bárányos Gábor, t. tizedes, főhercegi alkalmazott, Alesut. Ténylegesen

vitéz Barabás József t. tizedes gazdálkodó, Aap. Háborus szolgálatra 1915 májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év decemberében ment az orosz hadszíntérré az Ikwa-menti harcokhoz. Innen ment Panasowka-hoz, majd a Lopusno-i ütközet után a Pieniaki-Zwyzin-i harcokhoz. Itt megsebesült. Harcolt mint a 31-ik rohamzászlóalj tagja Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz harctérré is. A Piave-i ütközeteket és a Montello bevételét végigküzdötte. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. Seb. é., 1919—20. ban a nemzeti hadseregben is szolgált.

P. Bárányos József gazdálkodó, Alesut. Háborus szolgálatra 1914 december 16-án vonult be ezredünkhöz, de mint gazdát felmentették. 1917-ben újra behívták és az olasz hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X—XII-ik Isonzó csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, a Kostanjevica-i harcokban, majd harcolt a Mte Grappán. 1918 január 14-én betegen ment kórházba. A forradalom kitörése is kórházi ápolás alatt érte. 1918 november 3-án leszerelt. Harctéri szolgálata 14 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

1904/7-ben szolgált ezredünkben Budapesten, majd Pécsen és Székesfehérváron. Mint tizedes szerelt le. 1909-ben Bilekben töltötte be a fegyvergyakorlatot. A világháború alatt József kir. herceg őfelségéhez volt személyes szolgálata rendelve. Bátyja Bárános István az olasz hadszíntéren szerzett betegségében 1934 február 1-én hősi halált.

Baranyai István gyalogos, Bszkrt kocsivező, Budapest. Ezredünkhöz 1915 szeptemberében vonult be háborús szolgálata Pilsenbe. Kiképzése után az olasz hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV. Isonzó csatában a Podgorá-n, a Plava-Zagora védő körletben, az Oslavijá-n és a Plavá-n. 1916 végén betegen ment kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917 márciusában újból az olasz frontra ment a Plavára. Harcolt a Mte Kuk-on, a Mte Sarto-n, Kostanjevicá-nál, a Tagliamentomellett, majd Bachtete Val Di Pernál. 1918. október 27-én francia fogságba esett. Dijon, Lyon, majd Samiensben volt internálva, honnan 1920 május 8-án tért haza. 1924 óta áll a Bszkrt szolgálataiban.

Baranyai Sándor t. hadnagy, gyárigazgató, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 május 15-én a tisztiiskola elvégzése után 1915 szeptemberében ment az orosz hadszíntérré. Itt részt vett az ezred összes hadműveleteiben 1917 január 1-ig. Az orosz frontról a román frontra ment ahol az V-ik zászlóaljunk kötelékében harcolt. A front összeomlása Wienben érte, ahol a Burgban teljesített őrszolgálatot. Harctéri szolgálata 36 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1918 november 10-én szerelt le.

Baron Rudolf I. o. számvivő, divatáru kereskedő, Budapest. Ezredünkben 1904-ben szolgált, ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborús

szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérré és 1915 júniusáig vett részt az ezred hadműveleteiben, mikor betegen kórházba ment. 1917 elejétől a front összeomlásáig a román, majd az olasz hadszíntéren teljesített szolgálatot. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetése: K. cs. k., H. e. é.

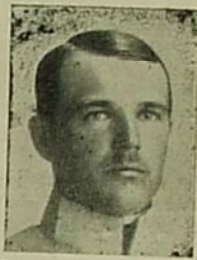

Baricza György gyalogos, I. o. posta altiszt, Budapest. Tényleges szolgálata 1907-ben vonult be ezredünk I. zászlóaljához Bilek-re, majd Kaposvárra került. Háborús szolgálata 1914 július 27-én vonult be és ment III-ik zászlóaljunkkal a szerb hadszíntérré. Végigküzdötte a szerbiai offenzívát és harcolt a Krupanji, és Zapolje-i ütközetben, majd 1915 májusában az olasz harctérré került. Részt vett az I-VI. Isonzó csatában a Mte Sabotinon, Al Pontenél, a Podgorá-n, majd a S. Martinon és Mte S. Michele-n. Harcolt az Oslavijá-n, a Plava-Zagora védő körletben. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslavijá-n zászlóalj nagy részével fogságba esett. Padulá-ban, majd Genová-ban volt és november 20-án tért haza. Harctéri szolgálata 244 hónap. Kiténtetése: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. 1908. é. 1912-13-as e. k. 1911 október óta áll a m. kir. posta szolgálataiban.

vitéz Barna János t. szakaszvezető m. kir. póstaaltiszt, Budapest. 1906-ban szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborús szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerb harctérré a Sabáci harcokhoz, majd az orosz hadszíntérré. Részt vett a szept. 9-11-i ütközetekben, a Magura elleni harcokban, de 1914 október 21-én a Zalarski magaslaton megsebesült. Felgyógyulva 1914 december 25-én az olasz hadszíntérré került, III-ik zászlóaljunkhoz a Drina mellé, majd a zászlóaljjal az olasz fronton részt vett, az

I-III. Isonzó csatában. Betegen szállították október végén kórházba, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen 1916 január 2-án újból az olasz frontra ment, ahol Görznel 1916 augusztus 6-án fogságba esett, honnan 1919 december 12-én tért haza. Kiténtetése: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Seb. é., H. e. é.

Barits Ferenc t. főhadnagy, ny. póstaakcepti számvizsgáló, Budapest. 1912-ben szolgált mint e. é. önkéntes a volt cs. és kir. 82-ik gyalogezredben. Ezredünkhöz 1914 augusztus 1-én vonult be zászlósi rangban és ment a tábori ezreddel előbb a szerb, majd az orosz hadszíntérré, részt vett az ezred hadműveleteiben de 1914 október 21-én a Zalarski magaslaton súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1915 júniusában újból az orosz frontra ment, ahol 1916 május végéig küzdött, mint századparancsnok, mikor mint létszámfelletti kados tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Augusztusban az V-ik zászlóaljunk kötelékében harcolt a román fronton Csernahéviznél, de november 16-án megsebesült. 1917 májusában áthelyezték 66-ik gyalogezredhez melynek kötelékében küzdött az orosz harctéren, még július 8-án fogságba esett. 1921-ig ette Szibériában a hadifoglyok keserű kenyerét majd sikerült hazatérnie. Frontszolgálata 21 hónap. Kiténtetése: III. o. kat. érdemkereszt, Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é.

vitéz Barthalos Gusztáv t. főhadnagy, bizt. főtisztviselő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1909-ben szolgált ezredünkben. A világháborúban 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálata és ment a szerb hadszíntérré, majd az ezreddel az orosz harctérré, ahol az ezred összes ütközeteiben részt vett. A kárpáti téli nagy csatában 1915 március 15-én megsebesült. Felgyógyulása után 1916 január 2-án újból az orosz frontra ment, majd az ezreddel az o-

lasz hadszíntérre, ahol 1918 június 21-ig sebesüléséig szolgált. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóhoz és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata: 38 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. (3-szor) K. cs. k., Seb. é. 1929-ben avatták vitézzé.

Barna György t. szakaszvezető, gazdálkodó, tüzoltó parancsnok, Kálóz. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A III-ik zászlóalj kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol 1914 szeptember 10-én Cavcici-nál megsebesült. Felgyógyulva ez év októberében újból a szerb frontra került. A zapoljei harcokban másodszor sebesült meg. Harmadikban 1914 decemberében ment a szerb harctérre Drinjacá-hoz, majd a zászlóaljjal az olasz hadszíntérre került. Itt végigküzdötte az I—XI. Isonzó csatát. 1917 október 2-án áthelyezték a m. kir. csendőrséghez Diósgyőrbe és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Battyányi János t. tizedes, m. kir. póstatakarékpénztári altiszt, Budapest. Háborús szolgálata 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után augusztusban ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz a II—X. Isonzó csatához a Podgorá-ra. Harcolt a San Martino-n, a Mte S. Michelén, az Oslaviján, a Plava—Zagora védőkörleiben. Al Ponte-nél és a Plaván. 1917 május 16-án a zászlóaljjal sebesülten fogságba esett. Olaszország több táborában volt internálva és 1919 december 2-án tért haza és leszerelt. 1930 május 3-óta áll a M. kir. Póstatakarékpénztár szolgálatában.

Boncz Péter t. szakaszvezető, kereskedő, Falubattyán. Ténylegesen 1908. 11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az

ezreddel az orosz harctérre. Itt részt vett a Horozana Wielkai ütközetekben, de 1914 szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljjal, majd 1914 decemberében újból az orosz harctérre ment Rozenekhez. Az ezreddel ment 1915 január végén a kárpáti nagy téli csatához is ahol 1915 március 22-én a Beskidekben újból megsebesült. 1916 június 29-én ment harmadikban az orosz frontra. Részt vett a Panasowka-i, Pieniaki—Zwyzin-i, Tölgyes-i és Hlibokai harcokban. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljjal és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Öccse Boncz István ezredünk kötelékében harcolva 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatában hősi halált halt.

Bauerle Ferenc őrm. 1914. július 28-án vonult be Székesfehérvárra s a 16-ik menettel indult el az olasz harctér Görz, Podgora, Asiayos-i szakaszára. 1917. júliusáig ezrede csaknem valamennyi ütközetben részt vett, ezután Prágában vezényelték és 2 hónapig az önkéntes iskolába osztották be. 1917. szeptemberében mindenütt az olasz frontra és ettől kezdve végigküzdötte a világháborút és az összeomlás alkalmával szerelt le. Kiténtetési: OII.

Baumgärtner Károly t. tizedes, cukrász mester, Budapest. 1907/10-ben szolgált ténylegesen ezredünk III-ik zászlóaljjában Pécsen és Bileken. Háborús szolgálata 1914 augusztus 1-én vonult be és ment októberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a Zalarski és a Magura elleni támadásban majd az orosz-nyelországi harcokban Nw Breznicánál, Krepánál, Nowo—Radomok és Bernadow-nál. Innen a kárpáti nagy téli csatához került. Ezt végig harcolva 1915 május 1-én a Kozialatáról betegen ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot 1917 elejéig, mikor a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz és a zászlóalj kötelékében szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kiténtetési: 1908. é., 1912/13-as é. k., K. cs. k., H. e. é.

Bender Károly, e. é. ő. tizedes, urad. tisztviselő, Csákvár. 1917 március 10-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után a román hadszíntérre ment V-ik zászló-

alunkhoz, a Seic-h-menti harcokhoz. A zászlóaljjal ment Wien-be, majd innen a pótzászlóaljjal vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Bedő József t. zászlós, Máv. főintéző, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezred I-ső zászlóaljjal ment 1914 augusztusban a szerb hadszíntérre Vitojevci-hez, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a Vitojevci körüli harcokban, majd a szeptember 9—11-i ütközetekben. Harcolt Sianki-nál, Turkánál és a Zalcskin. Végigküzdötte az orosz-nyelországi harcokat és a kárpáti nagy téli csatát mint a 13-ik századunk parancsnoka. Az Ostrozece-i és Wielkopole-i ütközetek után 1915 június végén mint vasutast szolgálati érdekből felmentették. A mozgósítás első napjától kezdve pontos naplót vezetett és feljegyzéseit, mint egyik kutfőt használták fel ezredtörténetünk megírásánál. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Beifeld Mihály t. főhadnagy, műsz. nagykereskedő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1912—13-ban szolgált ezredünkben és 1914. július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A III-ik zászlóaljnál a kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre, ahol részt vett a Pleveje-i, Uvac-i, Brezovac-i és Rogaci harcokban és a Drina átkelésében. Cavcici-tól betegen szállították kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljjal, ahol mint második zászlóaljsegédtiszt teljesített szolgálatot 1916. tavaszáig, mikor az orosz hadszíntérre ment Panasovkához, majd Piemiaki-hoz. Itt részt vett a Lapuszno-i támadás visszaverésében, majd a Zwyziri-i állásharcokban. Megbetegedvén bevonult a pótzászlóaljjal. 1917. közepén az olasz frontra ment, ahol a II-ik hadsereg köteléké-

kében, mint a 3-ik építőszázad parancsnoka Assigonál teljesített szolgálatot a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, K. cs. k., 1912—13-as e. k.

Becker Ferenc hentes és mészáros mester, Sárszentmiklós. Ezredünkhöz 1915 január 13-án vonult be háborus szolgálatra és kiképzés után március 7-én a 8-ik menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre. A kárpáti nagy téli csatában április 1-én a Hluboky Urchen fejlődéssel megsebesült. Felgyógyulva év júniusában újból az orosz frontra került. A Dobrotwori ütközetben 1915 július 21-én súlyosan megsebesült és e sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton szabadságolták. 1918-ban egy újabb felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették és a Siemens-művekhez vezényelték. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Becker Sándor t. tiz. Tényleges kaptápszolgálatra. Az összeomláskor szakorlótra 1911-ben vonult be. A mozgósítás alkalmával a szerb harctérre indították. Innen 1915 tavaszán az orosz frontra helyezték, ahol 1917. november 29-én megsebesült. Kecskemétre került kórházba, felgyógyulva Pilsenben szolgált a pöttestnél a forradalomig. A Nemzeti Hadsereg katonája is volt. Pécsent vendéglős.

Beck Imre t. főhadnagy, nagykereskedő, Budapest. 1908-ban szolgált mint

e. é. önkéntes az 1. sz. budapesti vonatsapattal. Mozgósításkor az orosz hadszíntérre került és teljesített szolgálatot 1916 február 1-ig, mikor előbb a cs. és kir. 38-ik, majd a cs. és kir. 69-ik gyalogezredhez helyezték át. Ezredünk kötelékében harcolt az orosz fronton mint századparancsnok 1917 április 1-ig, mikor mint létszámfeletti káros tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen még ez év októberében az orosz, majd az ezreddel az olasz frontra ment, ahol 1918 június 15-ig szolgált, mikor felmentették. Harctéri szolgálata 41 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, K. cs. k.

Bäcker György t. hadnagy tkpztári tükár, Budapest. 1915 május 15-én vonult be, mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 decemberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwa mentére Bereh-Sopanowhoz, majd Panasowká-hoz és Pieniakihoz. 1917 januárjában kórházba került. 1917 szeptember 23-án újból az orosz frontra vezényelték. Itt volt 1918 februárjáig, mikor az ezreddel ment az olasz harctérre a Piave mentére. A Montello elleni támadásnál fogságba esett honnan 1919 november 27-én tért haza. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k.

Bellmann Kálmán ny. á. százados, Pécs. Ezredünkhöz 1918 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes szerbiai hadműveleteiben. 1915-ben az olasz harctéren harcolt a II—IV. Isonzó csatában. 1916 végén V-ik zászlóaljunkhoz került a román harctérre, majd a zászlóaljval Wienbe, ahol a királyi palotában mint őrszázadparancsnok teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetési: III. o. kat. é. k., K. cs. k., H. e. é., Jub. e. é., 1912/13-as e. k.

Berek István t. tizedes, Szföv. tüzoltó, Budapest. Ezredünkhöz 1918 február 8-án vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment Assragó-hoz. Részt vett a Piave-menti harcokban a front összeomlásáig és az ezred maradványaival tért haza, mikor leszerelt. 1921-ben újból bevonult a nemzeti hadseregbe, melynek kötelékéből 1922 február 20-án szerelt le. 1922 szeptember 22 óta áll Bpest Székesfőváros szolgálatában.

Berényi J. Imre népf. hadnagy, m. kir. p. ü. számellenőr, Szekszárd. 1915 március 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és ment július 15-én az orosz hadszíntérre, honnan súlyos sérüléssel szállították kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól 1917 március elején a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-menti harcokhoz. Innen a zászlóaljval Wienbe került, de mint létszámfeletti káros tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt is érte a forradalom kitörése. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Berényi József t. őrmester, magántisztviselő, Budapest. Tényleges katonai idejét 1908/11-ben szolgálta ezredünkben. A mozgósításkor mint t. szakaszvezető vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabác körüli harcokban a déli fronton majd északon az ezred összes hadműveleteiben. Az oroszlengyelországi előnyomulásban 1915 december 15-én Bernadow-tól dél-

re a szélalmoknál megsebesült. Hosszas ápolás után felgyógyulva fegyver nélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették. 1916-ban mint kiképzőaltiszt Szovátán és Parajdon teljesített szolgálatot, de 1917 szeptemberében az ezredhez került a Hliboka-i állásokba. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre, részt vett a Piave-menti csatában, de a Montelló elleni támadásnál megsebesült. A forradalom a prágai kórházba érte. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitiüntetései: I. o. v. é., br. v. é., K. cs. k. Seb. é.

Berkes József t. őrmester, cipész-mester, Székesfehérvár. Ténylegesen 1911-ben szolgált ezredünkben. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. 1914 decemberében a szerb frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz és 1915 májusában az olasz harctérre. Itt harcolt 1915 augusztus 5-ig, mikor a II-ik Isonzó csatában Al Pontenél súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi kezelés után 1 és fél évi szabadságot kapott, melynek letelte után Karnenburgba vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Berkovits Sándor tizedes, nagykereskedő, Székesfehérvár. Háborus szolgálata 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után március 17-én ment az orosz hadszíntérre ahol 1915 április 8-án a Parilov Vjrch-en megsebesült. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 december 13-án újból az orosz harctérre ment az Ikwa-menti harcokhoz. Részt vett az ezred összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz fronton 1918 október 28-ig, mikor fogságba esett, honnan 1920-ban tért haza. Kitiüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Bernard Mátyás ny. áll. alezredes, Budapest. 1902-ben került mint hadapródtiszt helyettes ezredünkhöz és 1903

november 1-én hadnaggyá lépett elő. 1910 november 1-én áthelyezték a volt cs. és kir. 68-ik gyalogezredhez és 1912 április 1-én a repülőcsapatokhoz. Mint a hadseregünk repülőbiztosítási teljesített szolgálatot a világháborúban is 1917 május 1-ig, mikor a volt 132-ik gyalogezredhez helyezték át. Harcolt az orosz és az olasz hadszíntéren. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kitiüntetései: III. o. kat. é. k., ez. és br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 20 é. sz. k., 1912/13-as e. é., Jub. e. é., az Osmaszia rend IV. o. 1923-ban vonult nyugállományba.

Berzicai (Versits) János, t. őrzető, ny. m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Erd. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment Tölgyeshez, majd Hlibokához. Innen az ezreddel ment az olasz hadszíntérre a Piave-menti harcokhoz. A Montelló elleni támadásban 1918 június 17-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitiüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1920/21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Békési Károly Bszkrt. alkalmazott, Budafok. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és 1915 január 1-én vonult be háborus szolgálatra. Ez év májusban ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban Dodrotwor-nál, a Bug menti harcokban, majd harcolt Witkow-Stary-nál és Karpilowkánál. 1915-ben fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Oroszország számos táborában és 1920-ban tért haza. 1921 január 12-óta áll a Bszkrt. szolgálatában.

vitéz Béres János, t. őrzető kisbirtokos; Szababattyán. Ténylegesen 1904-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra. 1914. decemberében ment a szerbiai hadszíntérre III. rk. zászlóaljunkhoz, ahol

részt vett a Drina biztosítási harcokban. A zászlóaljjal ment az olasz hadszíntérre is. Harcolt itt az I-IV. Isonzó csatában a Mte Sáboto-n, a Podgorá-n, a San Martino-n és a Mte S. Michele-n. 1915. november 25-én az Oslaviján súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1916. őszén felülvizsgálták és mint 75 százalékos rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitiüntetései: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1924. június 15-én avatták vitézzé.

Beney (Bikich) Imre m. kir. alezredes, Albertfalva. A hadapródiskola elvégzése után 1904-ben mint hadapródtiszt helyettes nyert beosztást ezredünk I-56. zászlóaljához, honnan a hadkiegészítő parancsnoksághoz helyezték Székesfehérvárra. A világháború alatt a m. kir. 17-ik népfőlkelő gyalogezred kötelékében harcolt 1915 májusától kezdve az olasz hadszíntéren. Végig küzdötte az I.-VIII. Isonzó csatákat a Doberdó-i fensiklon, de 1917-ben visszakerült a hadkiegészítő parancsnoksághoz. 1919-ben a csendőrkörűelő parancsnoksághoz került. 1931 a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Özvegye kegyelettel ápolja emlékét és örökíti meg mi is ezredtörténetünk hasábjain.

Bikácsi (Pammer) Mátyás, t. szakaszvezető, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. 1908/11-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914-ben, a mozgósítás első napján vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Részt vett itt a Horozana—Wielka-i és a Piaski-i ütközetben és a nagy visszavonulásban a kárpátokig. Harcolt Sianki-nál és Turkánál. Októberben a Zalarski-nál betegen ment kórházba. 1915 áprilisában a 9-ik menetszázaddal újból az orosz frontra ment. Harcolt itt is az első vonalban a Koziolatán-n,

majd Ostrozec-nél, Wielkopolé-nál és Dobrotwor-nál. A Bug mellől mint beteg vonult be a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 április 9-én ment harmadikban az orosz frontra Pieniaki-hoz. Itt 1916 augusztus 25-én Czarny Las-nál fogságba esett, honnan megszökött és 1918 májusában tért haza. Ekkor a m. kir. posta szolgálati érdekből felmentette. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1908-as e. é., 1912/13-as e. k.

Bilits István t. őrvezető, gazdálkodó, Ercsi. Ezredünk I-ső és III-ik zászlóaljában 1905/08-ban szolgált Békén és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a lembergi csatában és a Sambor-körül harokban. Az ezreddel ment Orosz Lengyelországba is. Itt harcolt Nw. Breznicánál. 1914 november 20-án Krepánál sebesülten fogságba esett. A szibériai Tobolskban volt 2 évig internálva, majd mezőgazdasági munkára ment. Hosszu viszontagság után 1920 július 1-én tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 4 hónap. Ercsi község képviselőtestületének előjárósági tagja.

Biró József őrmester, Máv. segéd-tiszt, Székesfehérvár. 1908 október 6-án vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra. 1911-ben vétette fel magát a hivatásos altiszt állományba de ez év novemberében leszerelt és a Máv. szolgálatba lépett. A világháború alatt a Máv. hivatalból felmentette, de mint vasutas hadtápszolgálatot teljesített.

dr. Biró Sándor t. főhadnagy, m. kir. rendőrfogalmazó, Budapest. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1915 júniusában ment az orosz harctérre ahol részt vett a Dobrotwor-i, Witkow Sary—Plove mellett és a Karpilowka-i ütközetekben. Innen beteg kórházba került, majd bevonult a pótzászlóaljhoz. 1916 február

15-én újból az orosz hadszíntérre ment Panasowka-hoz. A Zwyzin—Pieniaki-i harcok után az ezreddel a román frontra ment Tölgyeshez. Itt a IV-ik zászlóaljunk gázvédelmi tisztje volt. 1917 májusában mint létszámfelüti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Ez év decemberében a román harctérre ment V. zászlóaljunkhoz. 1918 áprilisában Odesszába került a 145-ik dandár kötelékébe, majd július 30-án Wienben jelentkezett V-ik zászlóaljunknál és a 20 század kötelékében Badenben a Kaiserhaus-ban teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. A zászlóaljjal 1918 november 2-án jött haza Székesfehérvárra és 16-án leszerelt. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é.

Biszlof Ferenc t. gyal. Született 1891-ben. Szár-on. 1912-ben kezdte meg tényleges katonai szolgálatát Pécsen, a világháború megindulásakor Székesfehérvárról mentek Sabác alá, innen orosz-lengyelországba vonultak, a kárpátokban számos ütközetben harcolt, itt megsebesült s rokkantként szerelt le 1916-ban. A Kecs. tulajdonosa.

Bodó Mihály t. tizedes, vendéglős, Budapest. 1913. október 6-án vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 augusztus elején a szerbiai hadszíntérre ment III-ik zászlóaljjal. Részt vett a Cavcici-i, Krpanj-i, Zapolje-i és Pozega-i ütközetben, majd a Drina biztosításban. A zászlóaljjal ment az olasz harctérre is. Részt vett az Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgorán, a S. Martinon és az Oslaviján. Itt megsebesült. 1916 közepén a román frontra került, majd innen újból az olasz harctérre, ahol mint géppuskás harcolt a Plaván, a Mte Kuk-on, majd a Mte Santon, a Tagliamento-nál és a Mte Grappán. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Bodó György, t. tizedes, vás. csarnak-tiszt, Budapest. 1907/10-ben szolgált ezredünk I-ső zászlóaljánál a 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. Részt vett ezredünk összes ütközetében mint rajparancsnok és szakaszparancsnok egyhuzamban 1917 szeptember 10-ig, mikor a IV-ik utászászlóaljhoz helyezték. Az olasz hadszíntéren 1918 január elején megsebesült, de júniusban újra a frontra ment és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Bódy István t. tizedes, Bszkrt altiszt, Budapest. Ezredünk III-ik zászlóaljához 1912 októberében vonult be és Castelnuovo-ban teljesített szolgálatot. A háború kitörésekor tényleges állományban állván, a zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre. Részt vett a Foca—Isar-i többnapos menetelésben, a Brezovac-i, Rogac-i, Cavcici-i, Miokovac-i és Krpanj-i ütközetben. 1914 november 7-én Zapolje-nél egy éjjeli erdei harcban súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítve teljesített szolgálatot. Kitüntetései: v. é. K. cs. k., Seb. é., 1912—13-as é. k.

dr. Bódy László, t. főhadnagy, szföv. tanácsnok, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 július 26-án vonult be a zágrábi cs. és kir. 4-ik tarack osztághoz. A tiszti iskola elvégzése után mint hadapród került 1915 májusában ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Negyedik századunk kötelékében mint szakaszparancsnok részt vett a Dobrotwor-i, Witkow—OSary-i, Karpilowka-i és a Berch—Soponow-i ütközetekben. 1916 novemberében III-ik zászlóaljunk kötelékébe került és mint géppuskás parancsnok harcolt a VI—XII-ik Isonzó csatában a Plaván, a Mte Kuk-on, a Met Santo-n és a Tagliamentonál. 1918 júliusától a front összeomlásáig mint a

105-ik gyalogezred zászlóaljsegédtiszje a Mte Fredinán, Bochette—Val—Di Pernél és a Mte Grappán küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Ez és br. Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k.

Bódy László t. szakaszvezető, Máv. állomáselöljáró, Székesfehérvár. 1904-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata a Biék-ben állomásozó 55. zászlóaljunkhoz és ott szolgált 1907 október 1-ig. A háború kitörésekor a Máv. szolgálatában állván a katonai szolgálattól a háború kitörésekor felmentették.

v. Bodri Mihály ny. thts., Csabdi községben született 1888-ban. Tényleges katonai szolgálata 1909-ben vonult be, a mozgósításkor őrmesteri rangban vonult Sabác alá. 1914. szept. hónapban az orosz fronton megsebesülve kórházba szállították. Felépülése után a szerb, majd ismét az orosz fronton harcolt s mindkét helyen megsebesült, ez utóbbi helyen a gorlicai áttörés alkalmával. Az olasz fronton a piavei harcokban kétszer érte tüdőlövés. Felgyógyulása után a káderhez vezényelték s itt érte a forradalom. Kitüntetései: OI., OII., OIII. K. cs.k., seb. é., 5 sávval hadi érdemkereszt.

Bogás György t. szakaszvezető, szfőv. alírszt, Budapest. Ezredünk III-ik zászlóaljában 1905-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabáchoz, majd az orosz had-

szintérré. Részt vett az I-ső lemergi csatában, a Sambor körüli és az orosz-lengyelországi harcokban. Itt 1914. december 8-án Bernadów-nál megsebesült. 1915 május 1-én újból az orosz frontra került és Ostrovec-nél másodszor sebesült, de már augusztusban Witkow—Stary-nál harcolt. Sérüléssel vitték innen kórházba, majd helyi szolgálatra osztották be. 1918 január 6-án az olasz harctérré vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz. Harcolt a Mte Fredinán, majd a Mte Grappán. 1918 június 15-én harmadikban sebesült meg. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (háromszor) K. cs. k., Seb. é.

Bognár Gyula m. kir. pósta s. tisztt. Budapest. Tényleges szolgálata 1909-ben vonult be ezredünkhöz Pécsre. Szolgálata alatt súlyos baleset érte, minek következtében 1912-ben mint rokkant elbocsájtották. Háborús szolgálata 1914 július 27-én jelentkezett, de rokkantságából kifolyólag helyi szolgálatra alkalmazták. Mint ilyen a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kiöréséig. 1918 novemberében leszerelt. Élénk tevékenységet fejtett ki társadalmi téren. Már 1906-ban útkára volt a Keresztény Szocialista Pártnak. Háború után folytatván társadalmi tevékenységét, Budapesten az I-ső kerület népjóléti megbízottja volt. Ugyancsak póttagja volt Bpest Szfőv. törvényhatósági bizottságának is. Jelenleg az Actio Catholica tanácsosa. 1919-ben lépett a m. kir. pósta szolgálatába.

Bognár Antal gyalogos, Bszkrt kalauz, Budapest. Háborús szolgálata 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1916 januárjában műszaki tanfolyamra vezényelték és márciusban az olasz harctérré ment. Részt vett az Isonzó csatában, honnan 1917 januárjában betegen ment kórházba. Felgyógyulása után áthelyezték e. ü. osztághoz, mellyel az orosz hadszíntérré került, 1918 februárjában pedig az olasz harc-

térré a Piave mentérré. Itt volt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Bognár Lajos t. tizedes, kocsigyártó mester, Dunaölvár. Tényleges szolgálata 1912-ben vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd Castelnuovo-ba került. A szerbiai harctérré ment Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérré a II-ik lemergi csatához. Itt 1914 szeptember 11-én Piaskinál megsebesült. Felgyógyulása után 1915 márciusában a szerb hadszíntérré került, ahol beosztották a határvédelemhez, melynek kötelékében Montenegróban és Albániában teljesítette a front összeomlásáig szolgálatait. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Bohutinsky Hermann főv. tisztt.

Bognár József t. tizedes, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. Ezredünkél 1910/13-ban szolgált ténylegesen és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. A szerb hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkhoz, ahol részt vett a Drina menti harcokban, harcolt Cavcici-nél, Krupanj-nál és Zapolje-nél. A zászlóaljjal ment az olasz harctérré. Harcolt I—V. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, Podgorán, Mte San Michele-n és az Oslaviján. 1916 áprilisában betegen ment kórházba. Felgyógyulva ez év augusztus 23-án újra az olasz frontra került a VI—XII. Isonzó csatához a Plavára, a Mte Kuk-ra, Mte Santo-rra és a Tagliamento-hoz. 1918 augusztu-

sában mint beteget kórházba vitték és szeptemberben a m. kir. posta a katonai szolgálat alól felmentette. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (Kétszer) Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Bohm János, gyalogos, csizmadia Székesfehérvár. Háborus szolgálata 1914 július havában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 február 7-én ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, a Piaski magaslát elleni támadásban, a Beskidéki harcokban, Harcolt a Hluboký Vrch-en, a Kozialata-n, Ostrozec-nél és Pnikutnál. 1915 június 9-én Buchowice-nél megsebesült. Felgyógyulása után 1916 decemberéig a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, mikor az olasz harctérre ment III. zászlóaljunkhoz. Részt vett a XI. Isonzó csatában, de másoziban is megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1918 május 24-én újból az olasz frontra került, ahol a front összeomlásiáig harcolt. Harctéri szolgálata 19 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

vitéz **Bajtös Ferenc** közs. fogy. ellenőr.

vitéz **Bönyi (Bönig) Adolf**, m. kir. százados, Budapest. A budapesti hadapródiskola elvégzése után 1917 augusztusában helyezték ezredünkhöz és ment november 23-án az orosz hadszíntérre

Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, ahol a Piave menti harcokban, mint a 31-ik rohamzászlóalj szakaszparancsnoka vett részt és megsebesült. A Montello elleni támadásoknál két ízben részesült kitüntetésben. A front összeomlása után az ezred maradványával jött haza, Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é.

Boi Ferenc gyalogos, cipész-mester, Százhalombatta. 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra ezredünkhöz és a munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre. Itt volt 1915 közepéig, mikor a Stryj-mentén súlyosan megsebesült. 4 évi kórházi ápolás után mint 50%-os rokkant szerelt le 1919 március 18-án. Tulajdonosa a sebesülési éremnek.

Borbély Sándor t. tizedes, m. kir. r. törzsrőmester, Budapest. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be és ment december 4-én a 17-ik menetszázaddal az orosz hadszíntérre az Ikva menti harcokhoz. Innen ment Sanasowká-hoz, majd a Pieniaki-Zwyzini vonalhoz. 1916 december 22-én áthelyezték a cs. és kir. 32. sz. nehéz tüzérséghez, melynek kötelékében ment 1917 augusztus 10-én az olasz harctérre, majd a francia frontra és vett részt ezrede összes harcaiban. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. H. e. é. 1919-20-ban a nemzeti hadseregben szolgált és 1923 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Borbély József m. kir. áll. r. főtörzsrőmester, Budapest. 1914 március 23-án vonult be ezredünkhöz és október 20-án ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turka-i és Zalarski-i harcokban, majd a Magura elleni támadásban. Az ezreddel ment az orosz lengyelországi harcokhoz. Harcolt Nw Breznia-nál, majd Krepanál, ahol 1914 október 20-án fogságba esett. Mint hadifogoly Brezowka-ban volt

internálva 1916 áprilisig, mikor gazdasági munkára adták ki. 1918 őszén indult hazafelé és 1919 júniusában tért haza. 1919 szeptember 15 óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében. Sógora, Oroszi József ezredünk kötelékében harcolva 1914-ben az orosz harctéren hősi halált halt.

Borbély Bálint t. tizedes, m. kir. postaaltiszt, Budapest. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment októberben a 8-ik menetszázaddal a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Drinán való átkelésben, a Zapolje-i, a Jasenovac-i és a Pozega körüli harcokban. A zászlóaljjal ment 1915 májusában az olasz harctérre. Végigküzdötte az I-VI. Isonzó csatát a Mte Sabotino-n, a Podgorán, a San Martino-n, az Oslavijan és a Plava-Zagora védőkröletben. A Sv. Katarina-n 1916 augusztus 25-én fogságba esett, honnan 1919 november 23-án tért haza. 1920 március 5 óta áll a m. kir. posta szolgálatában. Bátyja, Borbély Sándor ezredünk kötelékében harcolva 1915 júliusában a Dobrotwor-i útközetben hősi halált halt. Emlékét kegyelettel örökítjük meg történetünk lapjain.

Varga Boros János kőműves mester, Alap. Ezredünkhöz 1914 augusztus 25-én vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után szeptember 25-én ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Drinán való átkelésben és a Zapolje-i súlyos harcokban, de november 15-én belegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 júniusában az olasz harctérre ment az I-V. Isonzó csatához, ahol 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslaviján a zászlóalj nagy részével sebesülten fogságba esett. Olaszország számos fogolytáborában megfordult és 1919 december 8-án tért haza felgyógyulva. A K. cs. k. és Seb. éremnek tulajdonosa

Boros László t. őrmester, kereskedő, Kápolnásnyék. 1912-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges álomában ért. Beosztásánál fogva 1917 szeptemberéig miniszteri rendelet alapján a harctéri szolgálat alól felmentették. 1917 szeptember közepén a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljukhoz, ahol részt vett a Sereth-menti harcokban. Innen 1918 elején egy különítménnyel ment Odessába, majd a zászlóaljhoz Wienbe. Itt

szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 9 hónap. Tulajdonosa a K. es. k., 1912/13 e. k. és a VI. e. sz. /keresztnek.

Borcs Antal t. gyal. Bicskén született 1897-ben. Fiatal korában a cipész ipart tanulta ki, s jelenleg önálló mester. Pilsenbe vonult be 1915. X. 15-én, kiképzése után a Görzi, Podgorai, Monte Sabotino-i, Plavai harcokban vett részt mindaddig, míg 1916. augusztus 8-án sebesülten olasz fogságba nem esett, ahonnan 1919 november 27-én tért vissza hazájába. A K. es. k., seb. é. 1 sávval tulajdonosa.

Böcs András t. tizedes Bszkrt főfel- lenőr, Budapest. Tényleges szolgálata 1897 október 7-én vonult be ezredünk I-ső zászlóaljához Székesfehérvárra, majd ez évben a III. zászlóalj 10-ik századához helyezték át. 1900-ban, mint tizedes szerelt le. A világháború idején a Bszkrt szolgálatában állván szolgálati érdektől a katonai szolgálat alól felmentették.

Borsos Bálint, gyalogos, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünk III-ik zászlóaljában szolgált 1910/13-ban ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment, ahol részt vett a Berezovaci, Cavcici-i, Miokovaci harcokban, valamint a Drina biztosításában. A zászlóaljjal ment 1915 májusában az olasz harctérre is. Itt harcolt az I—V. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n

Podgorá-n, San Martono-n, Mte S. Michelé-n, a Plava—Zagora védelőkörletben, majd az Oslaviá-n. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében Al Pontenél a zászlóaljjal fogságba esett. Padulában volt internálva és 39 hónapi fogság után 1919 november 14-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Tulajdonosa az 1912/13-as e. k. és H. e. éremnek. 1922 szeptember 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Bosnyák Simon kőmíves mester, Budapest. Tényleges szolgálata 1913-ban vonult be ezredünkhöz. 1914 novemberében ment az orosz lengyelországi harcokhoz, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához. Ezt végigküzdötte, de 1915 április 30-án a Koziolatán súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 elején újból az orosz harctérre ment Danasowka-ohz. 1916 augusztusában került V-ik zászlóaljunkhoz. 1918-ban az olasz harctérre vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz. Itt harcolt a Mte Fredinán és a Mte Grappán a front sőszeomlásáig. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. es. k., Seb. é.

Bosnyákovits Károly r. főfelügyelő.

Bosnyák Jakab Szilveszter sapkakészítő, Budapest. Tényleges szolgálata 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. 1914 októberében ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915-ben a pótzászlóaljhoz került, majd 1916 végén

újból az orosz harctérre került Tölgyeshez és Hliboká-hoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. Részt vett a Montello bevételében és harcolt a Piavementén. 1918 októberében francia fogságba esett, honnan 1920 májusában tért haza. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) 1912/13-as e. k.

Bóza Sándor hentes és mészáros mester, Bicske. Ezredünkhöz 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra az orosz hadszíntérre. Részt vett az Zalorski magaslat elleni támadásban, az orosz-angolországi előnyomulásban a NW. Breznica-i ütközetben, de 1914 november 20-án Krepa-nál egy éjjeli támadásnál fogságba esett. Hadifogságban töltött négy év után Brezowkáról megszökött, de elfogták, csak egy újabb szökés után sikerült hazatérnie. A bicskei Iparosifjak Társaskörének 8 éven át volt elnöke, jelenleg pedig disz- elnöke. Kiveszi részét minden helyi vonatkozású hazafias és kulturális megmozdulásban.

† **Braun Frigyes** t. zászlós, banktisztviselő, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz. Így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Augusztus 19-én Ml. Vranjiskánál fejlődéssel megsebesült. Budapesten gyógykezelték és felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1914 október 22-én ment újból az orosz hadszíntérre, a Magurá-hoz. Részt vett a Stryj átkelésben, majd orosz lengyelországban a NW. Breznica-i, Krepa-i és Osjny-i harcokban, de 1914 december 3-án Grohlice—Belchatorv-nál ellenséges srappal általa találva így halált halt. A német gárdahadosztálybeli csapa- tok temették el. Bajtársai könnyezve vették a szomorú hírt hogy „Frici márnincs közöttük. Emlékét kegyelettel örökítjük meg a 69-esek Pantheonjában, mert legtöbbet, fiatal életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Bottyán János, gyalogos, m. kir. áll. r. főőrvezető, Bpest. Ezredünkhöz 1916 május 29-én vonult be és ment júliusban az orosz hadszíntérre Piniaki-hoz. Részt vett Tölgyesnél, de itt 1917 április 4-én megsebesült. Felgyógyulva ez év szeptemberében a 31-ik menetszázaddal az olasz frontra került, III. zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében a XI—XII-ik Isonzó csatában a Mte Santo-n, a Tagliamento-mentén és a Mte Fredina-n harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1920—1921-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Brand Sándor gyáros.

Brankszisz Ferenc t. gyal. 1886-os vertesboglári születésű fodrász mester. Székesfehérváron 1915. február 15-én kezdte meg világháborús katonai szolgálatát a Belgrád körüli harcokban és a visszavonulás alkalmával. Ugyanezen évben már az olaszok ellen harcolt a nyár folyamán, októberben visszarendelték a kaderhez, 1916. január havában ismét az olasz fronton küzdött később pedig e. ü. csapathoz lett beosztva az összeomlásig. Kiténtetése: OIII. Kesk. vasérdemkereszt.

Brener Simon t. tizedes, kereskedő, Budapest. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen. Háborús katonai szolgálata 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb, majd a III. zászlóaljunkkal az olasz hadszíntérre. Részt vett Monte Sabotino első védelmében és az I.—IV. Isonzó csatában, de 1915 november 12-én az Oslavija-i templombert dülő elkeseredett harcokban súlyosan megsebesült. Hosszu kórházi ápolás után 1916 augusztusában vonult be a pótzászlóaljhoz. Itt teljesített szolgálatot 1917 november végéig, mikor mint 75%-os hadifogkántat szátdságotlák. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Braun Antal t. tizedes vendégős, Martonvásár. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vult be a háborús szolgálata. Kiképzése után december 7-én ment a szerb hadszíntérre III. zászlóaljunkhoz. Részt vett a szerbek elleni hadjáratban a Cavici és Krupanj körüli harcokban, majd a Driván való átkelés után a Zapolje-i véres ütközetben. Itt hősiességéért tizedessé léptették elő. Vlasenici-ről az olasz harctérre ment. Részt vett az I.—IV. Isonzó csatában a Mte Sa'atino-n, a Podgara-n, Mte San Michele-n, San Martinon. 1915 november 23-án egy olasz ellentámadás alkalmával megsebesült foságba esett. E harcokban az I. o. v. éremmel való kiténtetésre terjeszték elő. Mint fogoly A'arátán volt internálva, honnan 1919 októberében tért haza. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é.

Broskó Lajos ny. nyilvántartó kereskedő, Székesfehérvár. Ezredünkben 1911-ben kezdte meg tényleges katonai szolgálatát. A háboru kiténtésekor, mint az ezred állományvezetője teljesített szolgálatot és a Hadügyminisztérium külön rendelete értelmében ezen beosztásában maradt pótzászlóaljunknál a forradalom kiténtéséig. A pótzászlóaljjal jött Székesfehérvárra. 1926-ban vonult nyugalmába. Kiténtetési: Szolgálati é. k., 1912/13. e. k., X. e. sz. j.

Bruck Imre t. hadnagy kereskedő. Rácalmás. 1914 novemberben vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes és a

tiszti iskola elvégzése után a XIII-ik menetszázaddal az olasz frontra ment III. zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a II.—VI. Isonzó csatákban a Podgora, San Marino és Mte S. Michele védelmében, az Oslavija-i ellentámadásban 1916 augusztus 7-én az Al Ponte hidjánál foságba esett, honnan 1919 novemberben jött haza. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k.

dr. Bubregh János t. hadnagy, orvos Budapest. A háboru kiténtésekor, mint medikus már ténylegesen szolgált és a tábori ezredrel ment a szerb, majd az olasz hadszíntérre. 1914 szeptember 9-én megsebesült. A tiszti iskola elvégzése után 1914 decemberében újra az orosz harctérre ment. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 11-én a Piaski-n újból megsebesült, de májusban harmadszor került vissza az orosz frontra. Dobrotwor-tól betegen ment kórházba. 1916 május elején Panasoavká-hoz majd Lopuzno és Pieniaki-hoz ment. Ez évben átminősítették e. ü. hadnaggyá és áthelyezték a cs. és kir. 64. gyalogezredhez az olasz harctérre Asiago-hoz. Itt szolgált a front összeomlásáig. Kiténtetési: I. o. v. é. K. cs. k., Seb. é. a lengyel Krzyz Piepodlogesci. 1920-ban részt vett Lengyelországban a lengyel légió kötelékében a bolsevikiek elleni harcokban.

Brust Sándor, e. é. önk. szakaszvezető fakeskedő Erd. 1916 novemberében vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után áthelyezték a m. kir. 6-ik honvéd gyalogezredhez és ennek kötelékében ment a déli hadszíntérre a görög határ mentére. Itt volt 1917 január 1-től 1918 augusztusig, mikor visszakerült pótzászlóaljunkhoz. Innen az olasz frontra ment és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kiténtetési: Vas e. k., K. cs. k., H. e. é.

15-én vonult be ezredünkhöz és ment júliusban az olasz hadszíntérre. Innen augusztusban betegen ment kórházba, de októberben már az orosz frontra ment. Harcolt az Ikwa mentén, majd Panasowkánál és Pieniakinál 1916 szeptember 5-én Zwyzin-nál megsebesült. Felgyógyulva 1916 december 27-én az olasz harctérre került III-ik zászlóaljunkhoz a Plavá-ra. Itt ismét megsebesült. Ujból a III-ik zászlóaljhoz ment a Mte Santo-ra, majd a Tagliamento és a Mte Grappá-ra. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1922-ben lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Dr. Csányi Elmer ny. alezredes.

Császár József, közs. bíró.

Császár József, géppuskás tizedes, gazdálkodó, közs. bíró, Urhida. Háborus kaotnai szolgálata 1916 augusztus 28-án vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Katonai kiképzése után géppuskástanfolyamra vezényelték, majd annak elvégzése után 1917 elején ment az orosz hadszíntérre Tölgyes-hez és Hlibokához. Innen 1918 elején az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is. Részt vett itt a Piave-menti csatában és a Montello bevételében. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata: hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Crettier Lajos t. főhadnagy tpktári főosztályvezető, Budapest. Háborus szolgálata 1914 július 28-án vonult be a cs. és kir. 4-es sz. vonatosztaghoz és ment a szerbiai harctérre, majd az orosz frontra. 1916 májusában helyezték át ezredünkhöz. Részt vett a III-ik zászlóaljunk kötelékében. — XII-ik Isonzó csatában, a Piave-menti harcokban és a Mte Grappán. A zászlóaljjal tért

haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, K. cs. k.

Crettier Ferenc ny. á. ezredes, 1902. VIII. 18-án ezredünknél kezdte tényleges katonai szolgálatait. A harctérre 1914. VII. 26-án ment. Felavatva 1902. VII. 18., mint hadapród tiszthelyettes a Bpesti cs. és kir. gyal. hadapródkolából előlépett, hdgy. 1903. XI. 1. fhdgy. 1910. V. 1.; százados 1915. I. 1., őrnagy 1919. IX. 1., alezredes soronkívül 1921. XI. 1., ezredesi cím és jelleg 1930. III. 1. Nyugállományba saját kérelmére 1922. VI. 1. helyezték. Volt a szerb harctéren 1914. VIII. 24-ig, Orosz harctéren 1914. IX. 11. — 1915. VII. 14-ig és 1915. IX. — 1916. XI. 2-ig az ezred összes ütközeteiben, mint gp. osztag, zlj. és ezred segédtiszt 1916. XII. 2-től az összeomlásig a 2. hadsereg rohamzlj.-nak és rohamtanfolyamának pka. Harctéri szolgálata 48 hó. Kiténtetési: 3 oszt. vaskorona rend ezüst kat. érdemérem, kétszer kardokkal, Károly csapatkereszt, 2. oszt. bronz vaskereszt és igényjogosultság a Ferenc József rend lovag keresztjére hadijelvényvel és kardokkal elismerve.

Crettier Károly ny. á. őrnagy, Pécs. Mint hadapród tiszthelyettes 1902 augusztus 18-án avatták fel ezredünkhöz. A világháború kitörésekor III-ik zászlóaljunk kötelékébe ment a szerbiai harctérre, melyet végig harcolva 1915 májusában az olasz harctérre került. Május 27-én a Mte Santo-n megsebesült. Ő volt az olasz harctéren az első sebesült tiszt. Felgyógyulva visszament az olasz harctérre és megvezetés nélkül 43 hónapon keresztül vett részt zászlóaljunk kötelékében, mint a 12 Isonzó csatában, az üldöző harcokban és a visszavonulásban a front összeomlásáig. Kiténtetési: III. o. vaskorona-rend, III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é.

Csanoki (Czabajszki) András nyug. törzserőrmester, Tárnok. Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezredünk III-ik zászlóaljánál Pécsen és Bileken. A világháború kitörése után az első meneti zászlóaljjal az o. osz hadszíntérre ment. Részt vett Stary-Sambor körüli harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában 1915 május 20-án Ostrovec-től betegen jén ujból az orosz frontra került. Pieni-vitték kórházba. Felgyógyulása után bevont a pótzászlóaljhoz, majd 1917 ele-Gaki-hoz, majd Tölgyes-hez és Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz harctérre: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. hadszíntérre és a Piave menti csatához és a Montello bevételéhez. Az ezred maradványaival tért haza Székesfehérv. é., K. cs. k.

Császár Ferenc, t. őrmester, vendég-lős, Budapest. 1913-ban vonult be ezredünkhöz. 1914-ben a tábori ezreddel ment a szerbiai, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a Sabáci ütközetben, a II-k lemergi csatában és a nagy visszavonulásban. 1914 november 2-án a Magurá-ról betegen ment kórházba. Felgyógyulva a sitanfolyam elvégzése után 1915 februárjában ujból az orosz frontra került. A kárpáti nagy téli csatában vett részt, de 1915 április 10-én a Parilow Vrch-en megsebesült. Harmadikban 1915 augusztusában ment az orosz harctérre, ahol az ezredtörzsnél, mint állományvezető teljesített szolgálatot 1918 október 10-ig, mikor megbetegedett. A forradalom kitörése kórházi ápolása alatt érte. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é.

Cseh István főpincér Budapest. Ténylegesen 1908-ban szolgált ezredünkben. A mozgósításkor vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a hadszíntérre a Sabáci harcokhoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a Horo-

zana-Wielka-i, Piaski-i, majd a Sianki-i és Turka-i ütközetekben. 1914 október 21-én a Zalarski magaslaton megsebesült. Felgyógyulva 1915 januárjában újból az orosz fronton harcolt és végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát. Májusban a román harctérre került Latinul-hoz, majd 1917 októberében az olasz frontra. Részt vett III. zászlóaljunk kötelékében a Tagliamento-menti harcokban. A forradalom kitörése pótzászlóaljunknál érte. Harctéri szolgálata 22 hónap. Tulajdonosa a Károly csapat keresztnek.

Dr. Cseh Szombathy László t. hadnagy, orsz. gyűlési képviselő, kórházi főorvos, Budapest. Ezredünkhöz 1914 október 1-én vonult be, mint e. é. önkéntes és ment 1915 februárjában az orosz hadszíntérre, ahol az első vonalban teljesített szolgálatot. Végig harcolta a kárpáti nagy téli hadjáratot. A Görlice-i áttörés után részt vett az oroszok üldözésében, de 1915 május 19-én Ostrozec-nél súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi kezelés után mint 75 %-os rokkantat bocsátották el a hadsereg kötelékéből. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., Jelenleg is 75 %-os rokkant.

Cserni István Bszkrt. kalauz, Budapest. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III. zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV. Isonzo csatában a Podgorán és Oslavija védelmében, de az 1916-ik év január 22-én megsebesült. Három hét múlva visszament és harcolt az Oslaviján, majd a Plava-Zagora védőkörletben 1916 augusztus 6-án a Görz-i hídfő védelmében, az Oslaviján sebesülten fogságba esett. Padula és Forti-Begato táboraiban volt internálva, honnan 1919. október 25-én tért haza. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: II. oszt. vitézségi érem, Bronz v. érem, 1920—21-ben a nemzeti hadseregben szolgált és 1927 április 1-óta áll a Bszkrt szolgálatában.

Cseke József gyalogos, szabó mester, Káloz. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A III. zászlóalj kötelékében ment a szerb hadszíntérre. Részt vett a zászlóalj összes szerbiai hadműveletében, majd a zászlóaljjal az olasz frontra került. Itt harcolt az I—VI. Isonzo csatában, de 1916 augusztus 8-án a Görz-i hídfő védelmében Al-Pontenál a zászlóalj legnagyobb részével együtt fogságba esett. Asinában volt internálva, honnan 1919 október 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as é. k.

Cserhádi Frank Henrik K. o. számvívó, közs. irodatiszt, Mór. Ezredünkhöz 1909—10-ben szolgált ténylegesen és átment a hivatásos altiszti állományba. A tábori ezredrel ment a szerb, az orosz, majd az olasz hadszíntérre. Részt vett 44 hónapon keresztül az ezred összes hadműveleteiben. Kiténtetési: Koronás ez. é. k., Vas é. k., Br. v. é., K. cs. k. 1919 január 24-én leszerelt.

vitéz dr. Csik László t. főhadnagy, főorvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1912—13-ban az I. császárvadász ezredben szolgált. Mozgósításkor vonult be ezredünkhöz, ahol a géppuskás osztagban nyert beosztást. 1914 szeptemberében ment az orosz hadszíntérre Starj-Sambohoz. Részt vett a Sokolniki a Turka-i, és a Zalaiski magaslat elleni támadásban és ezredünk oroszlelgyelországi előnyomulásában, mint géppus-

kás parancsnok. Az 1914 november 22-én Krepánál lezajlott ütközetben tanúsított magatartásáért soronkívül hadnaggyá nevezték ki, de ugyanez év december 5-én a Kreuzböhnen sebesülten fogságba esett. A hadifogságban teljesített egészségügyi működéséért legfelsőbb elismerésben részesült. 1917 végén haza jött, bevonult a pótzászlóaljhoz és 1918 január végén az olasz frontra ment, majd innen a budapesti 17-es helyorségi kórházba vezényelték. Itt is érte a forradalom. Kiténtetési: Signum Laudis, a kardokkal, Polgári Signum Laudis, Arany v. é., K. cs. k., 1921-ben avatták vitézzé.

Csikesz Lajos gyalogos hiv. altiszt, Budapest. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1916 szeptember 15-én az olasz hadszíntérre ment. Részt vett a Plaván lefolyt harcainkban, de 1917 május 5-én sebesülten kórházba szállították. Szeptember 15-én újból az olasz frontra került a Mte Santora. Harcolt a Tagliamento mentén. 1918 február 16-ig, mikor betegen ment a pótzászlóaljhoz. Harmadizben 1918 május 24-én került a III-ik zászlóaljhoz és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 21 hónap. 1920 február 20-tól 1921 február 1-ig a nemzeti hadseregben szolgált.

Csiri István gyalogos m. kir. postaaltiszt, Budapest. 1908—11-ben szolgált ezredünkhöz. A mozgósításkor vonult be és a tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre a Sabac körüli harcokhoz. Az ezredrel ment az orosz hadszíntérre. Az első lembergi csata után Oroszlelgyelországhoz került, ahol 1914 november 20-án Kreppánál megsebesült. 1915 márciusában újból az orosz frontra ment, részt vett az ezred összes ütközeteiben itt valamint, 1918 márciusától kezdve az olasz hadszíntérre egészen a front összeomlásig. Kiténtetési: II. o. v. é. Br. v. é., K. cs. k., Vas é. k., Seb. é., 1908. e. é., 1912/13-as é. k.

Csinsca István, t. szakaszvezető, gazdálkodó, Vál. 1900/03-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerbiai hadszíntérre ment ahol megsebesült, 1916 elején az orosz harctérre került, ahol július 16-án sebesülten fogságba esett, honnan mint csererokkant 1918 novemberében tért haza és leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapateresztnek.

Csizmadia József szabómester, Duna-földvár. 1915 júniusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment az Ikwamenti harcokhoz. Részt vett a Bereh-Soponow-i ütközetben. Itt beosztották a cs. és kir. 5-ik huszárezred kötelékébe. 1916. április 1-én bevonult a pótzászlóaljhoz, majd újból az orosz frontra ment ezredünkhöz. Pieniaki-nál 1917 áprilisában betegen ment kórházba és felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették, 1918 novemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 19 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k.-nak.

Csögör András, t. őrmester, Máv. fűtő, Sárbogárd. 1905/8-ban szolgált ezredünkben ténylegesen a Bileki zászlóaljknál, 1912/13-ban pedig határmenti szolgálatot teljesített. Háborus szolgálatra 1914 július 28-án vonult be és ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Szeptember 9-én Horoszana-Wielkánál megsebesült. Rövidesen újból az orosz frontra ment és

mint az 1-ső század szolgálatvezetője megszakítás nélkül vett részt itt és az olasz harctéren az ezred összes harcaiban 1918 júniusáig mikor a Montello elleni támadásnál másodszer sebesült. Harctéri szolgálata hónap. Kiténtetési: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., 1908. e. é. 1912/13-as e. k.

Csörgéy János, gyalogos, kőszőrüs mester, Zámoly. Háborus szolgálatra 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment a kárpáti nagy téli csatához az orosz hadszíntérre ahol megsebesült. Három hónap elteltével újból az orosz frontra került és egyhuzamban 32 hónapig harcolt itt és az olasz harctéren az első vonalban 1918 október 18-ig, mikor francia fogságba került, honnan 1920 május 20-án érkezett haza. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

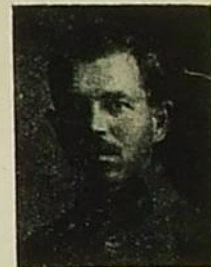
Csrepka István, gyalogos, szabómester, Cece. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után a pótzászlóaljnál műhelyszolgálatra osztották be. 1916 május 9-én mint önként jelentkező ment az orosz hadszíntérre Panasowkához, majd a Pieniaki-Zwyzin-i védővonálhoz. Az ezreddel ment Tölgyeshöz, Hlibókához és 1918 elején az olasz hadszíntérre. Itt részt vett a Piave menti harcokban és a Montello elleni támadásban. 1918 október 29-én Valtdobbiadene-nél fogságba esett, honnan 1919 november 14-én tért haza. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Csuti Márton Bszkrt kocsivezető, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 október 10-én vonult be a cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez, de novemberben áthelyezték ezredünkhöz. Kiképzés után az orosz hadszíntérre ment az Ikwamentére, majd Panasowkához. Innen Pieniakihoz, majd Tölgyeshöz és Hlibókához került. Az ezreddel ment az

olasz harctérre és a Piave mentére. Részt vett a Montello elleni támadásokban. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k. 1921-ben szolgált a nemzeti hadseregben. 1927-ben lépett a Bszkrt kötelékébe.

Csösz István t. szakaszvezető, gazdálkodó, Alap. 1910-ben vonult be tényleges szolgálatra ezredünk III-ik zászlóaljához Bilek-re. Innen Castelnuovo-ba került és 1913-ban mint szakaszvezető szerelt le. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be III-ik zászlóaljunkhoz és ment a szerbiai hadszíntérre. Végigküzdötte az offenzívát és 1915 májusában a Drina mellől ment a zászlóaljjal az olasz harctérre. Itt végigküzdötte állandóan az első vonalban az I-XII. Isonzó csata összes ütközeit. Egy ízben a szerbiai harctéren három ízben pedig az olasz fronton sebesült meg, de csak tábori kórházban ápolták és azonnal visszament az első vonalba. 1918 márciusában mint hosszas frontszolgálattal rendelkezőt a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt kiképzőszolgálatot teljesített a forradalom kitéréséig. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 1912-13-as e. k.

Czirkos Sándor Máv. üz. s. tiszt, Budapest. Tényleges katonai szolgálatra 1910-ben vonult be a cs. és kir. 38-ik gyalogezredhez de 1912-ben áthelyezték ezredünkhöz Székesfehérvárra. Háborus szolgálata 1914 augusztusában kezdte meg és ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Részt vett a lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki-i, Turka-i és a Zalarski-i harcokban. Itt súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után a Máv. szolgálati érdekből felmentette. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. 1914 február 5 óta áll a Máv. szolgálatában.

Csutor István, gyalogos, gazdálkodó, Tabajd. Ténylegesen 1905/8-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred harcaiban a II-ik lembergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Sary Sambor körüli harcokban. 1914 október 25-én fogságba esett, honnan 1918 október 10-én tért haza.

Czecei József t. őrzetű, banktiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1916 október 10-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után 1917 január 27-én ment V-ik zászlóaljunkhoz a román hadszíntérre. Itt részt vett a Sereth menti harcokban. Majd 1918-ban Odessába ment a megszálló csapatokkal. Itt áthelyezték a cs. és kjr. 76-ik gyalogezredhez, mely ezred kötelékében harcolt az olasz fronton a front összeomlásáig. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. Bátyja István ezredünk kötelékében harcolva hősi halált halt.

Czikli József gazd.

Danis István, t. tizedes, Bszkrt kalauz, Budapest. 1911-ben vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre, ahol részt vett a Cavcici-i, Krupaul-i és Zopolje-i ütközetekben. 1914 december 4-én Pozegánál megsebesült. Felgyógyulása után 1915 májusában

az olasz harctérre került. Mint géppuskás harcolt az I—X. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgorán, a San Martino-n, Mte S. Michelén, az Oslaviján; a Plava—Zagora védőkörletben, Al Ponte-nél és a Plaván. 1917 május 16-án a Mte Kuk-on a zászlóaljjal fogságba esett. Asinara-n volt internálva, honnan 1919 november 26-án tért haza. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Danis József t. szakaszvezető, Bszkrt ellenőr, Budapest. Ténylegesen 1905/8-ban szolgált ezredünk IV-ik zászlóaljában és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. A szerb harctérre ment honnan 1914 szeptemberében beteg ment kórházba. 1915 őszén az orosz frontra került az Ikwa-menti harcokhoz. Innen Panasowkához, majd Pieniaki—Zwyzin-hez került. 1917 elején ment az ezreddel Tölgyes-hez, innen Hlibokához. Az ezreddel lekerült 1918 elején az olasz hadszíntérre is. A Piave-menti csatában 1918 június 15-én a Montello elleni támadásnál súlyosan megsebesült. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetése: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1909-ben lépett a Bszkrt szolgálatába.

Dankó József I. o. tiszthelyettes, vendéglős, Budapest. Ténylegesen 1909/12-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én jelentkezett háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai harctérre. Részt vett a második lembergi csatában, ahol 1914 szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után áthelyezték a Wien-i 2. sz. fényszóró osztaghoz, mellyel az olasz hadszíntérre került a Doberdói fensíkra. Itt 1917 júliusában súlyosan megbetegedett. Felgyógyulása után mint 75%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Dávid István t. szakaszvezető. Sárkeresztés községben született 1890-ben. 1910-ben Bilekre vonult be katonai szolgálatra s a tábori ezreddel indult el a szerb frontra, ahol szeptember 8-án megsebesült. Másodszor 1915. nyarán az olasz front Monte Grappai, Piavei, Isonzó harcokba irányították, számos ütközetben s több ízben kiténtette magát féltelmet nem ismerő bátorságával. 1919-ben a Nemzeti Hadseregben teljesített szolgálatot. Kiténtetése: OII. kétszer, OIII. kétszer, Kcsk., seb. é., német ezüstérem, 1912—13 kereszt.

Dávid József, m. kir. alezredes, Makó. 1906-ban helyezték ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabáci harcokhoz. Innen elvezényelték, majd 1916 októberében visszakerült ezredünkhöz Pieniaki-hoz. Az ezreddel ment Tölgyes-hez is. Kiténtetése: III. o. kat. é. k., Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é. O. h. e. é.

Decsi István, e. é. önk. szk. vezető, közs. jegyző, Sárszentágota. Az iskola padjából vonult be 1915 május 15-én ezredünkhöz és a tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment az Ikwa menti harcokhoz. 1916 augusztus 5-én a Zwyzin—Zieniaki-i vonalban egy orosz támadásnál többedmagával sebesülten fogságba esett. Samara, Orenburg, Tomsk majd Wladiwostokban volt internálva és 1920 május 10-én indult haza. 1920 július 28-án ért Csótra ahol

leszerelt. Harctéri szolgálata hónap.
Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é.,
K. cs. k., Seb. é. H. e. é., O. h. e.
é., N. h. e. é.

Demeter Kálmán ny. á. alezredes, Budapest. A temesvári hadapródiskola elvégzése után 1899-ben került ezredünkhöz. 1914-ben az első menetzászlóaljossal ment az orosz hadszíntérre és mint század, majd mint zászlóaljparancsnok harcolt 1915 január 21-ig, mikor betegen ment kórházba. 1915 március 17-én újból átvette az orosz hadszíntéren a IV-ik zászlóalj parancsnokságát és a kárpáti nagy téli csatában május 31-ig küzdött. A pótzászlóaljból ez év novemberében ismét ezredünkhöz ment és 1916 július 10-ig mint zászlóaljparancsnok működött. 1917 szeptember 17-ig a 3-ik pótzászlóaljból volt Pilsenben, mikor a IV-ik hadsereg lő és gázelhárító-tisztje lett Wladimír-Wolinsky-ban. Innen 1918 március 12-én az ezredhez vezényelték az olasz hadszíntérre. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Signum Laudis, K. cs. k., Jub. e. é., 1912/13. e. k. 1924-ben vonult nyugalomba.

Demeter Gyula gyalogos, botbéllyester, Cece. 1914 augusztus 1-én vonult be a cs. és kir. 71-ik gyalogezredhez, honnan áthelyezték ezredünkhöz. Kiképzés után 1915 júniusában az orosz hadszíntérre ment a Dobrotwor-i ütközetbe. Majd részt vett a Karpilowka-i, Witkow-Sary-i és Berch-Soponow-i ütközetekben. Harcolt az Ikwa mentén, majd Panasowka-nál és Fieniaki-nál. Innen 1916 december 21-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 májusában az olasz frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X-XII. Isonzó csatában a Mte Kuk-on, Mte Santo-n, a Tagliamento-nál, majd a Mte Fredinán, Bochette Cal Di Pernél és a Mte Grappán. Egy ízben itt megsebesült, de csak tábori kórház-

ban ápolták. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Dees István t. gyal. A fejérmegyei Csőr községben született, ugyanottani Kisbírtokos. Katonai pályafutását 1910-ben kezdte meg a 69-eknél s ugyanezen ezreddel indult el a mozgosítás első napjaiban Sabác alá, ahol meg is sebesült. 1915-ben Pilsenből a piavei harcokhoz került, számos ütközetben vett részt, mignem a forradalom véget vetett hosszú éveig tartó katonai szolgálatainak. A OIII. és kerk. tulajdonosa.

Deecskei István, t. szakaszvezető, Szív. alkalmazott, Budapest. 1910-ben vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. 1914 július 28-án kezdte meg háborus szolgálatot és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a II-ik lemerbergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban és az orosz-angolországi ütközetekben. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Itt 1915 március 14-én a Hjaski magaslaton megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 októberében újból az orosz frontra ment Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshöz és Hlibokához. Az olasz harctéren harcolt a Piave-menti csatában és a Mte Grappa-n. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. 1923 óta áll Budapest Székesfőváros szolgálatában.

Deutsch Jenő, gyalogos, kereskedő és gazdálkodó, Ercsi. 1910-ben szolgált ezredünkben ténylegesen. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment ahol részt vett az orosz-angolországi harcokban Ny Breznicánál és Krepánál. A Pieniaki-Zwyzin-i vonalon 1916 júliusában súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi gyógykezelés után a katonai szolgálat alól mentették.

Deutsch Károly t. szakaszvezető, lókereskedő, Soroksár. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború tényleges állományban érte. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Sianki-i, Turka-i, Zalarski-i és a Magura elleni harcokban. Az ezreddel ment az orosz-angolországi és a kárpáti téli harcokhoz is. Harcolt itt a Piaski-i és a Beskidék-ban. 1915 őszén áthelyezték a cs. és kir. 52-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében az olasz frontra harcolt III-V. Isonzó csatában Görz-nél. 1916 nyarán visszakértült ezredünkhöz. Az olasz harctéren a Piave mentén küzdött, míg 1918 október 5-én fogságba esett, honnan 1919 decemberében térte haza. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Deutsch Lajos, t. őrmester, szabómester, Dunapentele. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az 1-ső menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközeteiben az orosz román és az olasz harctéren 51 hónapon keresztül. Egy ízben meg is sebesült. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., Vörös kereszt e. é., H. e. é.

Deutsch Ferenc, t. őrnagy, kereskedő, Erd. Mint e. é. önkéntes 1902/3-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra. Az 1-ső menetzászlóaljjal ment az orosz

hadszintére. Részt vett a Siank-i, Turka-i, harcokban és Zalarski elleni támadásban, majd az orosz lengyelországi harcokban Krepá-nál és Wola-Blakowá-nál, 1914 november 26-án Nw. Breznicá-nál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint helyiszolgálatos az üdülő osztag parancsnokságát vette át. Innen mint önként jelentkező ment 1917 december elején az olasz hadszintére III-ik zászlóaljunkhoz. Itt mint a 10-ik század parancsnoka harcolt a Mte Fredinán és a Mte Grappán 1918 június 15-ig. A forradalom kitörése Wien-ben érte. Harctéri szolgálata hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., K. cs. k., Seb. é., 1906 és 1908-as e. é., 1912/13-as e. k.

vitéz Dénes (Drevenka) Mihály okl. ácsmester, A. szakaszvezető, Erd. 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszintére. Részt vett a Sambor Eüsuili harcokban, az orosz lengyelországi ütközetekben és a kárpáti nagy téli csatában, harcolt az oroszokat üldöző harcokban az Ikwá-ig. Az ezreddel ment Panasowká-hoz majd Pienaki-Zwyzinhoz és Hlibeká-hoz. 1918 márciusában az olasz frontra került. A Piave-i csatában 1918 januárjában súlyosan megsebesült mely sebesülésből kifolyólag rokkantta lett. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1925. június 21-én avatták vitézzé.

Dénes János, t. szakaszvezető, Szföv. tüzoltó, Budapest. 1916 január 2-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az orosz hadszintére. Részt vett az Ikwá menti harcokban, majd Panasowkához került. Innen a Zwyzin-Pieniaki-i vonalra került, ahol 1916 szeptember 10-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1917 októberében az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett

a Mte Fredinán és a Mte Grappán lefolyt harcokban ahol újból megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1919/20-ban szolgált a nemzeti hadseregben és 1924 január 1 óta áll Budapest Székesfőváros szolgálatában.

Dénes Gábor, t. főhadnagy, bizt. t. igazgató, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabác-hoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában és a Sambor körüli harcokban. Nw Breznicától betegen ment kórházba, de 1915 februárjában a kárpáti nagy téli csatához került. Harcolt a Piaski-n, a Beskidekben és a Hluboky Vich-en. Itt április 4-én megsebesült. Felgyógyulva 1916 márciusában az olasz frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz, a IV-VI. Isonzó csatához. Harcolt a Plava-Zagora védőkörletben, az Oslaviján, Al Pontenél, a Sv. Katarinán és a Plaván, honnan 1917 elején betegen kórházba ment. 1918 februárjában ismét az olasz frontra került a Mte Fredinára és Bochette Val Di Per-hez, majd a Mte Grappára, de januárban áthelyezték az 5-ik repülőosztaghoz Szegedre és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Dénes Sándor Szföv. tüzoltó, Budapest. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és 29-én ment az olasz hadszintére III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III-VI. Isonzó csatában a Mte San Michelen, S. Martino-n, az Oslaviján és a Plava-Zagora védőkörlet harcaiban. 1916 augusztus 16-án a Sv. Katarinán megsebesült. Felgyógyulva ez év november 19-én újból az olasz harctérre ment a Plavára ahol 1917 márciusában beosztották a rohamcsapatokhoz. Küzdött a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, Kostanjevicánál és a Tagliamento-nál. 1918 márciusában a Mte Fredinán megsebesült. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1924 óta áll Budapest Székesfőváros szolgálatában.

Dénes János gyalogos, m. kir. áll. r. főőrzsórmester, Budapest. 1914 október 16-án vonult be ezredünkhöz és decemberben ment az orosz hadszintére. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában a Cisna-Balygrod-i műútnál, a Beskidekben, a Hluboky Vrch-on és a Koziolátán. Innen betegen ment kórházba, de felgyógyulva újból az orosz frontra ment 1915 augusztus 25-én a Bug mentén sebesült fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Bevonult a pótzászlóaljhoz és géppuska tanfolyamra vezényelték. Itt érte a forradalom kitörése. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

† **Dénes Imre**, t. zászlós főiskolai hallgató, Kápolnásnyék. Az iskola padjából vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A kiüntetéssel végzett tisztiskola után 1916 végén az orosz hadszintére ment a Zwyzin-Pieniaki-i vonalhoz. Innen az ezreddel Tölgyeshez került, de közben hastífusszal kórházba szállították. Csernovitzban 1917 szeptemberében hősi halált halt, követve az 1914 szeptemberében hősi halált szeretett bátyját. Emlékét kegyelettel örökijük meg.

Dénes József gyalogos, kerekedő, Kápolnásnyék. Háborus szolgálatra 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb hadszintére Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra került. Itt részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski ütközetekben és a visszavonulásban. Uzsoknál betegen ment kórházba, de 1915 feb-

ruár 28-án újból az orosz harctérre került a kárpáti nagy téli csatához. Junius 18-án Wielkopolá-iól beteges vitték kórházba. Felgyógyulva harmadszor került ezredünkhöz Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshez és Hlibokához. 1917. végén minthogy 2 testvére halt hősi halált a frontszolgálat alól felmentették és az olasz harctérre az V-ik hadtestparancsnoksághoz vezényelték, ahol a front összeomlása is érte. Harctéri szolgálata 31 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Dénes János, t. hadnagy, r. t. igazgató, Budapest. 1915. májusában vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és a tiszti iskola elvégzése után 1915 november 1-én ment az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz, majd Panasowkához. 1916 augusztusában a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben. A Sereth mellől 1918 májusában a pótzászlóaljhoz vezényelték. A géppuskás tanfolyam elvégzése után 1918 szeptember végén az olasz frontra került és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Deák György, t. tizedes, Sződv. jávdalmi altiszt, Budapest. 1913-ban vonult be ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi ütközetekben. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Itt 1915 március 10-én a Piaski-n könnyebben sebesült, de csak a segélyhelyen gyógykezelték. Itt beosztották az ezredtörzshöz, melynek kötelékében részt vett az ezred összes harcaiban az orosz, román és az olasz fronton a front összeomlásáig. 1918 november 27-én leszerelt. Harctéri szolgálata 51 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Dírný Ferenc, gyalogos, Bszkrt. kocsivezető, Pestszenterzsébet. 1908-ban teljesített tényleges szolgálatot ezredünk nál és innen 1914. évi július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Az első menetszázaddal ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a lemergi ütközetekben, a nagy visszavonulásban, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti téli nagy csatában. Az oroszokat üldöző harcokban a Gorlice-i áttörés után 1915 május 13-án

Javarisnél megsebesült. Felgyógyulva az év augusztusában ismét az orosz frontra került Witkow—Stary-hoz. Harcolt az Ikwa mentén, Panasowká-nál, a Pieniaki—Zwyzin-i vonalon, majd Tölgyesnél és Hliboká-nál. Az ezreddel került az olasz harctérre is a Piave-i harcokhoz. Ritka harctéri teljesítményeket ért el 50 hónapi hosszú frontszolgálat alatt. Megszerezte az I. o. v. é., Br. v. é. és a K. cs. k.-et. 1919 óta áll a Beszkárt szolgálatában.

Díósi (Denkinger) Antal t. gyal. 1895-ben Etyeken született. A mozgósítás elrendelésekor hazafias kötelességének tartotta, hogy hazája segítségére siessen, s önként vonult be katonának. Kiképezve, az orosz és oláh harctereken küzdött, részben a gépfegyver osztagnál, részben a gyalogságnál. Térd és oldallövést kapott, légnyomás is érte egy ízben. Az összeomlásakor szerelt le. A K. cs. k. és seb. é. tulajdonosa.

Dobos (Deutsch) Andor t. hadapród, kereskedő, Budapest. 1915 májusában vonult be ezredünkhöz és a tiszti iskola elvégzése után III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre. Itt végig harcolta a II—VI. Isonzó csatát, de 1916 augusztus 7-én a görzi hídfő védelmében Al Ponte hídjánál fogságba esett. Mint hadifogoly Firenzében volt internálva, honnan 1919 december 25-én tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Dienes Gábor, t. szakaszvezető, nyug. m. kir. áll. r. detektiv, Budapest. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a Horozana—Wielka-i és Piaski ütközetekben, majd a nagy visszavonulásban. Harcolt Sianki-nál, Turká-nál és a Zalarski magaslaton, 1914 október 14-én itt megsebesült. Felgyógyulva ez év

december 22-én újból az orosz frontra ment. Harcolt Oroszlengyelországban, a kárpáti téli nagy csatában és az oroszokat üldöző harcokban. Az Ikwa mellől Panasowká-hoz, majd Pieniakihoz került. Innen 1916 december 25-én kórházba ment. 1917 októberében harmadik ízben ment az ezredhez Tölgyeshez és Hlibokához, majd 1918 elején az olasz harctérre a Piave-i harcokhoz. Itt 1918 június 1-én fogságba esett, honnan 1919 szeptember 14-én mint rokkant tért haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

† **Dóczy Dezső**, t. tónadnagy, fakereskedő, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a vilgháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz, végül az olasz hadszíntérre. Egyhuzamban 51 hónapig volt ezredünknek kötelékében mint élelmezőtiszt a harctereken. Kiténtetési: Signum Laudis a kardokkal, I. o. v. é., K. cs. k. 1930 május hó 15-én a háboruban szerzett betegségében hősi halált halt. Ezredünk összes tisztjei őszintén szerették, mert előzékenységeről mindenkinek mindenben segítőtársa volt. Nagy részvét mellett temették el Pécsen és az ottani 69-es bajtársi egyesületünk koszorút helyezett sírjára. Kegyelettel örököstük meg emlékeit ezredtörténetünk lapjain.

Dominyik János, cipész mester, Rácalmás. 1916-ban vonult be Székesfehérvárra a munkásosztághoz és 1917 elején helyezték ezredünkhöz. Ez év májusában III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a X—XII-ik Isonzó csatában a Kuk-hegyi ütközetben a Mt Santo védelmében, de október 24-én San Giovanni-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen teljesített a pótzászlóaljnál a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 8 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é.

Dombos István, gyalogos, m. kir. áll. r. törzsőr-mester, Budapest, 1918 február 6-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után mint géppuskást áthelyezték a cs. és kir. 68-ik gyalogezredhez Prágába, majd onnan az olasz frontra került a Piave menti harcokhoz és a Montello körüli ütközetekbe. Itt is érte a front összeomlása. Tulajdonosa a K. cs. k., és H. e. é. nek. 1921—22ben a nemzeti hadseregben szolgált. 1924 április 1-től áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Dózsa Mihály t. tizedes szabómester, Budapest, 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében harcolt Pozega és Glavicánál, majd Fakovicnél. December 23-án betegen kórházba szállították. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, majd a 13-ik menetszázzaddal az olasz frontra ment. Végigküzdötte az I—VI. Isonzó csatát, de 1916 augusztus 6-án a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nél sebesülten fogságba esett. Mint hadifogoly Casaledi Altanura-ban volt internálva, honnan 1919 május 13-án mint rokkantat hazabocsájtották. Jelenleg 50%-os hadirokkant. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Dömötör József gyalogos, gazlálkodó, Dunaszentgyörgy. Háborus szolgálatra 1914 júliusában vonult be és ment tábort ezreddel a szerbiai harctérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre.

Részt vett a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és a Turka-Zalarski-i és Magura-i ütközetekben. Innen betegesen ment kórházba. Felgyógyulva Oroszlengyelországba került. Részt vett itt a Razenek-i harcokban, majd az ezreddel a kárpáti nagy téli csatához ment. Innen lábfejével szállították kórházba, 1916-ban újból az orosz hadszíntérre került Pieniaki-hoz. Az ezreddel ment az olasz harctérre is a Piave mentére, ahol részt vett a Montello elleni támadásban. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Dörögdy István t. tizedes, Bszkrt elnök, Budapest. Háborus szolgálatra 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz és ment novemberben az orosz hadszíntérre. Harcolt az orosz lengyelországi harcokban Nw Breznica-nál, Krepánál, Belchatow-nál, Augnotyow-nál Bernadow-nál és Rozeneknél. Az ezreddel ment a kárpáti téli csatához. Itt 1915 március 12-én Cisna—Balygrad-nál a Piaski-hegyen megsebesült. Felgyógyulva 1915 októberében az Ikwa menti harcokhoz ment, de 1916 márciusában betegesen került kórházba. Az aknavető osztaggal az orosz harctérre vezényelték. 1916 július 28-án Luck környékén fogságba esett. Baranovic és Moskva táboraiban volt internálva, honnan 1918 novemberében tért haza. Harctéri szolgálata 13 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k. 1927-ben lépett a Bszkrt szolgálatába.

Drach László gyalogos, szabómester, Budapest. 1916 májusában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI—XII. Isonzó csatában. Harcolt a Mte Santo-n, a Tagliamentónál, Bochette—Val—DiPernél és a Mte Grappán. 1918 május 18-án megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól újból az olasz hadszíntérre ment és itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k. 1918 novemberében leszerelt.

Drinóczy István t. szakaszvezető, kereskedő, Budapest. Tényleges szolgálatra 1913-ban vonult be a 69-ik gyalogezredhez így a háboru kitörése is tényleges állományban érte. Mint kiképzett géppuskás ment a tábort ezreddel a szerb harctérre. Itt a Sabác körüli harcokban megsebesült, de rövid gyógykezelés után újból az orosz hadszíntérre.

ment. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 6-án újból megsebesült. Ez év végén harmadszor került az orosz frontra, majd 1918-ban az ezreddel az olasz harctérre. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. érem.

Duky (Schultz) Kornél, t. zászlós, Máv. főintéző, állomásfőnök, Vác. 1913-ban vonult be a cs. és kir. 44-ik gyalogezredhez és innen helyezték át ezredünkhöz. A világháboru kitörése tényleges állományban érte és a tábort ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett egyhuzamban 13 hónapon keresztül az ezred harcaiban mint szakasz és századparancsnok. Sabacnál, Horozana—Wielkánál, Turkánál és Zalarski-nál, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Harcolt a Koziola-n, Ostrozec-nél, Wielkopolé-nél, Dobrotwor-nál és Witkow—Staty-nál, 1915 szeptember 1-én mint vasutásbiztos szolgálati érdekből felmentették. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k.

Durmics Gyula Mihály, t. őrmester, kertész, Pestszenterzsébet. 1912 októberében vonult be ezredünkhöz és így a világháboru kitörése tényleges állományban érte. A tábort ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Részt vett itt a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, a Sambor körüli harcokban és az orosz lengyelországi előnyomulásban. Az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához is. Itt 1915 márciusában a Beskidek-ben megsebesült. Felgyógyulva 1915 júliusában az olasz frontra került. Harcolt a I—IV. Isonzó csatában, de 1916 január 24-én az Oslaviján, újból megsebesült. 1917 márciusában másodízben ment az olasz frontra a Plava-ra. Harcolt a X—XII. Isonzó csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, a Tagliamento majd a Piave

mentén és a Mte Grappa-n. A zászlóaljossal jött haza. 1919/22-ben szolgált a nemzeti hadseregben. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k. Seb. é., 1912/13-as e. k.

Dunkl Ferenc őrmester, ny. kir. törvényszéki tisz, Budapest, 1893-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra Wienbe. Az ezred IV-ik zászlóaljával 1897-ben Aytovára majd Sarajevo-ba került és 1898-ban Budapestre. Már szolgálata első évében altiszti lett és 1898-ban mint őrmesteri felvették a tovább-szolgáló altisztek állományába. 1907 augusztus 1-ig szolgált ezredünkben és ezredünk legjobban minősített altiszteje volt. Elvégezte a hadsereglői iskolát Bruck-Királyhidán és volt ezredünk sio-ktatója is. 1907 aug. 1-től 1920 december 31-én történt nyugalombavonulá-ig a budapesti kir. törvényszéknél teljesített szolgálatot, a világháboru alatt hivatalból volt felmentve. Kitüntetései: Ezüst érdemkereszt, Jub. e. é., 12 e. sz. e. k.

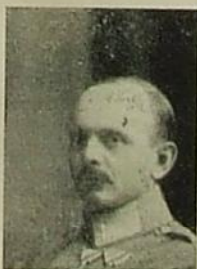

Elbert József gyalogos, bankaltiszt, Budapest, 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Katonai kiképzése után 1916 októberében ment az orosz frontra. Itt küzdötté végig ezredünk összes harcait 1918 február-ig, mikor az ezreddel az olasz frontra került. Itt érte a front összeomlása is. Az ezred maradványaival jött haza és novemberben leszerelt. Harctéri szolgálata: 24 hónap. Kitüntetései Br. v. é. (3 szor) K. cs. k.

Elek Dezső t. hadnagy, gyógyszerész, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1914 decemberében vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban, egy ízben meg is sebesült. 1917-ben a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz, ahol részt vett a Szereth-menti harcokban. 1918 elején az olasz frontra ment és

Elszászer Máttyás t. tizedes, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Pestszenterzsébet. 1916 január 17-én vonult be ezredünkhöz és ment áprilisban a 20-ik menetszázaddal az orosz frontra. Részt vett a Panasowka-i harcokban, a Lopusnoi támadásban és a Pieniaki-Zwyzin-i ütközetekben. 1916 december 20-án megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóalj tól 1917 júniusában a román hadszíntérre ment Tölgyeshez, majd Hlibokához. 1918 tavaszán az ezreddel az olasz harctérre került. Harcolt itt a Piave mentén és a Montello-nál. Itt 1918 június 20-án újból megsebesült. Felgyógyulása után a cs. és kir. 68-ik gyalogezredhez helyezték és Prágában teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H e. é., 1922 december 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Emschberger Lajos t. tisz. 1893-ban született Adonyban. A világháborúba 1914. augusztus 9-i bevonulása alkalmával kapcsolódott be a rövid ideig tartó kiképzés után a galíciai fronton lévő Turka-hoz került, ugyanezen év november 21-én Cesztohova mellett orosz fogságba esett. Szibériában az irkutzi töltőre rabsága nehéz napjait, ahonnan 1918. november 6-án tért vissza házájába.

Enekes Imre t. tizedes, bankaltiszt, Budapest. 1906/9-ben szolgált ténylegesen ezredünkben. A világháború kitörésekor mint tizedes vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb majd az orosz hadszíntérre. Az első vonalban küzdötté végig az ezred összes ütközetét 1915 április 1-től a 31-ik rohamzászlóalj altisztejeként az orosz mint az olasz fronton. A front összeomlása is a fronton érte. Harctéri szolgálata 54 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K.

cs. k. 1918 november 25-én szerelt le. A budapesti 69-es bajtársi egyesület vezetőségi tagja.

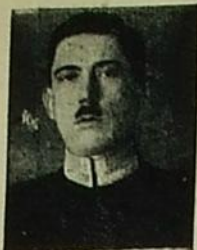
Engel Rezső gyalogos, bortermelő, Gyöng. 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment kiképzés után a 15-ik menetszázaddal az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. Decemberben itt megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen 1916-ban a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljhoz. Betegen tért haza és felülvizsgálaton fegyver nélküli szolgálatra alkalmasnak minősítettek és mint ilyen Pesten teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 11 hónap.

Erdélyi (Einbacher) József, t. szakaszvezető, Máv. üz. altiszt, Budapest. Tényleges katonai szolgálatra 1912 október 6-án vonult be ezredünkhöz. Mozgósításkor a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabáci harcokhoz. Az ezreddel ment az orosz frontra is. Részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaskői ütközetben, a nagy visszavonulásban. Harcolt Turka-nál, a Zalarskán és a Magurán végigküzdötté az orosz lengyelországi harcokat. Itt 1914 december 10-én Bernadow-nál megsebesült, 1915 elején géppuskás tanfolyamra ment, majd beosztották a páncélaufós osztaghoz. 1917. októberében bevonult ezredünkhöz Hlibokához, majd az olasz harctérre a Piave-Montello-i harcokhoz. A front összeomlása után tért haza. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1919 február 2-án lépett a D. V. szolgálatába.

Erdős István malomtisztviselő, Kaposvár. 1911-ben vonult be Székesfehérvárra és így a mozgósítás elrendelésekor tényleges katonai szolgálatban állott. A Potiorek féle offenzívában 1914 novemberében megsebesült. 1915 májusában a III. zászlóalj az olasz harctérre viték s itt 1916 augusztus 8-án Görz eles-

tekor hadifogságba esett, ahonnan 1919. novemberében került haza. Az 1912–13. mozg. kereszt és a OIII. tulajdonosa.

Erdélyi György m. kir. áll. r. őrmester, Budapest. Háborus szolgálata 1914 május 29-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után ez év augusztus 25-én ment az orosz hadszíntérre Pieniaki-hoz. Részt vett az orosz támadások visszaverésében Czarny-Las-nál és Zwyzin-nél. 1917 január 20-án betegen ment kórházba. Ez év júliusában az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz a Mte Santo-ra majd a Tagliamento-hoz. Itt megsebesült, de rövidesen az ezredhez ment Hliboká-hoz, onnan pedig az olasz harctérre. A géppuskások kötelekében harcolt a Piave-menti csatában. 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. H. é. Szolgált a nemzeti hadseregben.

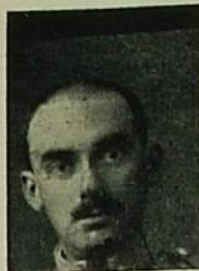

Erdős (Skobrák) Nándor, gyalogos, Bszkrt alkalmazott, Budapest. Ezredünkhöz 1915 júliusában vonult be háborus szolgálata Pilsenbe. Kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Megbetegedvén felülvizsgálatra utasították, melyben katonai szolgálata alkalmatlannak minősítették és 1915 végén leszerelt. 1920 óta áll a Bszkrt szolgálatában.

Erőss István, t. őrzvezető, Máv. üz. s. tiszt, Budapest. Háborus szolgálata 1916

június 13-án vonult be ezredünkhöz Piltérre ment Pieniakihoz, ahol október 20-án Zwyzin-nél megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljhoz vonult be, majd innen 1917 februárjában áthelyezte a m. kir. 17-ik honvéd gyalogezredhez. Ennek kötelekében ment az olasz harctérre a Mte S. Gabrielle-re majd a Doberdó-i fensíkra. Itt volt a front őrszeomlásig. 1919 február 16-án szerelt le. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. é. é.

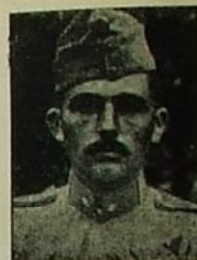

Erős Miksa I. o. számvevő, bizt. oszt. főnök, Budapest. A háboru kitörése ezredünk tényleges állományban érte és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabáci harcokhoz. Innen az ezreddel az orosz harctérre ment. Részt vett a szeptember 9–11-iki ütközetekben és a nagy visszavonulásban. Az ezreddel került a lengyelországi harcokhoz. Harcolt Nw. Breznicánál, Krepánál, Belchatow-nál, Augustynow-nál, a Kreuzhóhé-n és Bernadow-nál. 1914 december végén Rozenektől betegen szállították kórházba. Rosenbergen ápolták. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és 1916 januárjában újból az orosz hadszíntérre ment Panasowká-hoz. Itt részt vett a Lopusnói harcokban, majd Pieniaki–Zwyzin-hoz később Tölgyeshez, végül Hlibokához került. 1918 elején az olasz harctérre ment a Piave menti harcokhoz, honnan július végén a pótzászlóaljhoz vezényelték. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Kor. ez. é. k., K. cs. k.

Erős András t. őrv. Pákozdon született 1891-ben. Tényleges katonai szolgálata 1912-ben vonult be, a mozgósítás a montenegrói harctérre vitte, innen a szerb, később az olasz frontra került, ahol gránátszilánktól találva megsebesült. 1916. május 30-án Pilsenből az oroszok ellen indították utnak és itt 1916. augusztus 5-én fogságba esett. 24 hónapi frontszolgálat

tal rendelkezik. Hadifogságból 1919. III. hó 6-án tért vissza. A Kesk. tulajdonosa. Máv. alkalmazott.

vitéz Eszes (Espach) János, t. tizedes, 1914-ben vonult be ezredünkhöz és egy első menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre a Turkai és Zalarski-i harcokhoz. Az ezreddel ment Orosz Lengyelországba is. Részt vett itt a Nw. Breznici ütközetben, ahol megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1915 júniusában újból az orosz harctérre ment az Ikwa-menti harcokhoz. Innen ment Pieniaki-hoz, Tölgyeshez és Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre Vittorio-hoz és a Montello-i támadáshoz. 1918 október 28-án fogságba esett, honnan 1920 május 8-án tért haza. Harctéri szolgálata 41 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é. 1925 június 21-én avatták vitézzé.

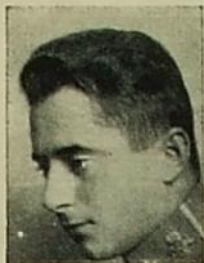

Esküllcs Lukács, Tárnok.

Fábrián János t. szakaszvezető, gazdálkodó, Vál. Ténylegesen 190/10-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálata. A munkászászlóaljjal ment az orosz harctérre, honnan sérüléssel vitték kórházba. Ez év decemberében mint géppuskás ment a szerbiai hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz, majd 1915 májusában az olasz frontra. Részt vett az I–IV. Isonzó csatában, de 1915. november 20-án megbetegedett. Felgyógyul

va a pótzászlóaljtotl ment 1916. május 2-án az orosz hadterre ahol 1918 elejéig harcolt mint géppuskás. Ekkor felülvizsgálata rokkantná minősítették, de ennek dacára kiment az olasz hadterre ahol III-ik zászlóaljunk kötelékében küzdött a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 43 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é.

Fabinyi (Fischer) Antal t. hadnagy, okl. mérnök, gyárigazgató, Budapest. 1915 május 1-én vonult be a 10-es tábori ágyusezredhez. A tiszti iskola elvégzése után saját kérelmére helyezték át ezredünkhöz, 1916 májusában az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Itt végigküzdötte a VI—XII. Isonzó csatákat, 1918 február végén mint létszámfelüti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Innen a géppuskás tanfolyam elvégzése után egy karhatalmi századdal Csehszországba teljesített szolgálatot. Itt is érte a forradalom kiténtése. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: III. o. k. é. k., Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Fáncl György t. őrzető m. kir. áll. r. főörzsmester, Budapest. Háborus szolgálata 1916 január havában vonult be ezredünkhöz és ment áprilisban az orosz hadszíntérre Panasowkához. Részt vett az állásharcokban Cholodziany Súd-nél és a Lopusno-i elmentámadásban. Itt 1916 július 21-én fogságba esett. Tomszkban volt internálva, honnan 1918 áprilisában indult hazafelé és június végén ért haza. A pótzászlóaljnál géppuskás tanfolyamra vezényelték és itt érte a forradalom kiténtése. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. p. éremnek. 1924 január havában lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Faragó Gyula t. hadnagy, kereskedő, Siklós. 1913-ban vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz és így a háború kiténtése tényleges állományban érte.

III-ik zászlóaljunk kötelékében ment a szerb hadszíntérre, ahol 1914 augusztus 25-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 ápriliában újból III-ik zászlóaljunkhoz került az olasz hadterre. Részt vett az I-ső Isonzó csatában a Mte Sabotinon súlyosan megsebesült és sebesüléséből kifolyólag szabadságolták. 1917-ben a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz, majd 1918 februárjában a Sigmundsherbergi fogolytáborba vezényelték. Itt érte a forradalom kiténtése. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. H. e. é.

Faddy József népfelkelő, divatáru kereskedő, Mór. 1915 január 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és még ez év tavaszán ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Chlipi-i és az Ostrozecki ütközetekben. 1916-ban Panasowkához, majd Pieniaki-hoz került, 1917 elején pedig az olasz frontra III-ik zászlóaljunkhoz. A Mte Kuk-on 1917 május 17-én sebesülten fogságba esett, honnan 1919 novemberében tért haza.

Farkas János t. tizedes, m. kir. áll. r. főörzsmester, Budapest. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz. Mint géppuskás ment az év decemberében az orosz hadszíntérre. Itt a cs. és kir. 9-ik huszárezredhez osztották be. 1918 májusában olasz hadszíntérre ment, július 8-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és itt érte a forradalom kiténtése. Harctéri szolgálata 15 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Fanta János t. tiszt. Szár községben

született 1890-ben. Mint tényleges katoná szolgált 1911-től Bileken s így a mozgósítás alkalmával az első közzött ment le Szerbiába. Zelenika, Sarajevo, Mitrovicza, Valjevo voltak nevezetesebb háborus küzdelmeinek helyei. 1914. október 14-én kettős láb-lövésrel szállították Budapestre a kórházba. Felépülése után a Bny folyó menti harcokhoz került s innen tért vissza 1915. IX. hó 1-én, hadügyminiszteri rendelet alapján felmentve. A Kesk. tulajdonosa. Máv. alkalmazott.

Farkas Pál, tiszthelyettes, tőzsdés, Dunapentele. Ezredünkhöz 1910-ben vonult be és 1913-ban már szakaszvezető lett. Felvettette magát a hivatásos altisztek állományába és mozgósításkor a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre ment Sabáchoz. Innen betegen ment kórházba, de októberben már az orosz frontra harcolt mint szakaszparancsnok. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban Nw. Breznicánál, Hrepánál és Bernadownál. Rozenek-nél súlyosan megsebesült. Felgyógyulva rokkantná minősítették és mint ilyen a háború végéig hadtápszolgálatot teljesített. Kiténtetési: I. o. v. é. K. cs. k., Ezüst é. k., Német k. e. é., Seb. é.

Farkas Ignác, t. tizedes, szőv. alizst, Budapest. 1908/11-ben szolgált ezredünkhöz ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre, de szeptember 11-én a Piaski-i ütközetben megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd 1915 szeptember 21-én újból a hadterre ment az Ikwa-menti harcokhoz és Panasowkához, honnan 1916 márciusában kórházba ment, de júliusban ismét ide vezényelték. 1917-ben Tölgyestől és Hlibokától az olasz frontra ment a Piave menti harcokhoz. 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 13-án tért haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Farkas Pál t. gyalogos. Tényleges katonai szolgálatát 1911-ben kezdte meg Pécsen és Castelnauovóban. A világháború kitörése után azonnal a szerb harcra vezényelték, itt küzdött 1914. aug. 19-ig, amikor a Sabác melletti véres ütközetben szrapnell szilánktól megsebesülve, lábát amputálni kellett. Ugyanezen év decemberében, mint 75%-os hadi rokkantát elbocsátották a hadseregéből. 1916-ban a rokkant iskolában mesterséget tanult, 1921-ben a posta szolgálatába állott. Az 1912-13 mozgósítási és seb. é. tulajdonosa.

Farkas István gyalogos, Szföv. tüztöltő, Budapest. 1918 február 6-án vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után 1916 júniusában az olasz hadszíntérre ment a Mte Grappára és a Piave menti harcokhoz. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Szolgált 1921-ben a nemzeti hadseregben és 1924 december 1 óta áll Budapest Székesfehérváros szolgálatában.

Farkas Lajos t. őrszemelő, m. kir. posta-tiszt Budapest. Ezredünkhöz 1915 augusztus 16-án vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után áthelyezték a cs. és kir. 43-ik gyalogezredhez, melynek kötelékében 1916 január elején az olasz hadszíntérre ment. Részt vett a Doberdón a IV-V. Isonzó csatában, de 1916 május 16-án súlyosan megsebesült. Felgyógyulva mint 25%-os rokkantat a temesvári Máv. ü. v.-hez vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. 1919-ben szolgált a nemzeti hadseregben. Ki-

tüntetései: K. cs. k., Seb. é. 1920 június 1-től áll a m. kir. posta szolgálatában.

Fárizs Lajos gyalogos m. kir. áll. r. főb. z. őrmester, Budapest. 1915 július 15-én vonult be háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz. Harcolt egyhuzamban 21 hónapon keresztül Panasowkánál, Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hibókánál, majd az olasz fronton a Piave mellett 1918 június 15-ig, amikor a Montello elleni támadásban megsebesült. A pótzászlóaljtól áthelyezték a cs. és kir. 10-ik lovastüzérezredhez, melynek kötelékében érte a forradalom kitörése. Kiténtetései: II. o. v. é., Br. v. é., (két-szer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1919 február 5 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Fazekas Lajos Bszkrt kalauz, Ujpest. Háborus szolgálatra 1916 május havában vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzése után a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett Brajlától északnyugatra a Sereth menti harcokban. A zászlóaljjal ment Wienbe, ahol a királyi palotában teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 9 hónap. Kiténtetései: Br. v. é., K. cs. k. Öccse: Fazekas Lajos az orosz hadszíntéren küzdve elenséges golyó által találva hősi halált.

Farsang Gyula m. kir. áll. r. főtörzs-őrmester, Budapest. Székesfehérvárra

1914 októberben vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után pedig mint szakmunkást a műszaki csapatokhoz vezényelték az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárjái nagy téli csatában, honnan Budapestre, majd Knittenfeld-re került 1916 februárjában III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a Isonzó csatában a Plava-Zagora védőkörletben, a Görzi-hídő védelmében az Oslaviján, 1916 augusztus 7-én fogságba esett. Palmanová-n, Paduában, Genová-ban és Padulában volt internálva. 1919 október 19-én 35 hónapi fogság után tért haza. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kiténtetései: K. cs. k., H. e. é., IV. e. sz. k.

Fauszt László, t. őrmester, m. kir. posta és táv. hiv. s. ellenőr, Budapest. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra Székesfehérvárra. A tábori ezred 14-ik századával ment a szerb hadszíntérre a Sabie-i harcokhoz. Az ezreddel ment az orosz harcra is, ahol részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski-i harcokban, majd a nagy visszavonulásban. Harcolt Sianki-nál, és Turkánál. A Zalarski magaslaton 1914 október 21-én súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után 1915 júniusában vonult be a pótzászlóaljhoz Pilsenbe. Innen felülvizsgálatra Prágába ment, ahol augusztusban mint 50%-os rokkantat felmentették a katonai szolgálat alól. Harctéri szolgálata 3 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek. 1918 március 1/ óta áll a m. kir. posta szolgálatában.

Fazekas Dániel t. őrszemelő, gazdálkodó, közs. bíró, Falubattyán. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. 1914 november végén az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Rozenet-i állásharcokban, ahol megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 májusában a 12-ik menetszázaddal újból az orosz harc-

térre ment. Részt vett itt a Dobrotwor-i ütközetben, de 1915 június 21-én ismét megsebesült. Ez év november 7-én ment harmadízben az orosz határra az Ikwa-menti harcokhoz, majd Pieniaki-hoz. Az ezreddel ment Tölgyeshez és Hliboká-hoz, majd 1918 elején az olasz határra. Részt vett itt a Piave-i csatában és a Montello bevételeiben. 1918 őszén mint önálló gazdát a katonai szolgálat alól felmentették. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. érem.

Fáblí Ferenc t. őrm. Simon-tornyán született 1875-ben. 1897–1900-ig volt tényleges katona Székesfehérváron, a világháború ismét fegyverbe szólítottta a 17-es hivatásokkal ment ki az orosz határra. 1914. végén megsebesült, 1915-ben másodszor is sebesülést szenvedett. Felépülése után az I. csendőrhöz helyezték át az oláh határra, majd a piavei ütközetbe került. 1922-ben szerelt le. Kitüntetései: OII., OIII., Kesk., seb. é. jub. érem.

Fehér István gyalogos, Bszkrt. katalauz, Budapest. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után szeptemberben az orosz hadszíntérre ment Pieniaki-hoz. Innen Tölgyeshez, majd Hlibokához került. Az ezreddel ment az olasz határra is a Piave menti harcokhoz. A Montello elleni támadásában vett részt és az ezred maradványaival tért haza, mikor leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1920/21-ben szolgált a nemzeti hadseregben.

Fehér Herman t. főhadnagy, kereskedő, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 okt. 26-án ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 május 2-án a szerb, majd az olasz hadszíntérre ment, ahol a III. zászlóaljunk

kötélkéiben harcolt a Monte Sabatinon és részt vett az I. Isonzo csatában, de Al Ponte-nál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pózszázalóaljhoz. 1915 október 26-án újból az olasz frontra ment és ott harcolt 1916 július 20-ig, mikor áthelyezték az orosz hadszíntérre ezredünk I. zászlóaljához. Itt volt 1917 július 20-ig, mikor a Tölgyes-i állásokból, mint létszámfeletti kardos tisztet a pózszázalóaljhoz vezényelték. 1917 októberében újból az olasz frontra ment és itt küzdött a III. zlj. kötélkéiben a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1918 november 25-án szerelt le.

Fehér Miklós t. főhadnagy, okl. mérnök, Pécs. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 október 26-án. A tiszti iskola elvégzése után a repülőosztághoz vezényelték és mint tábori pilóta működött az orosz, majd az olasz fronton a háborús repülőszolgálatban az I. ő repülőszázad kötelékében. Negyvenhárom sikerrel végrehajtott ellenség feletti felderítő és harci repülésben vett részt. 1916 október 11-én a Cibóvölgyben gépet lelőttek és a géppel együtt lezuhant. Hosszas gyógykezelés után épült fel sérülésével. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., II. o. v. é. (kétszer) II. o. német vas k. harci repülőjelvény, K. cs. k., Seb. é.

Fehérvári (Förhész) József t. tizedes kir. ügyészégi altiszt, Székesfehérvár. Tényleges katonai szolgálatát ezredünkben teljesítette. 1912 december 20-tól 1913 május 1-ig a szerbek elleni mozgatás alkalmával ismét ezredünkben szolgált. A mozgatáskor vonult be háborús szolgálatra és ment az orosz hadszíntérre a Stryhez. Részt vett a lengyelországi harcokban, a kárpáti nagytéli csatában, majd az oroszok üldözésében az Ikwa folyóig. Innen 1915 október végén betegen került kórházba, 1916 januárjában újból az orosz frontra

ment a Panasowka-i majd Pieniaki-i állásokba, később a Tölgyeshez került, ahol megbetegedett. Felgyógyulva az olasz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Piave menti harcokban és a Montello elleni támadásban. Itt érte a front összemérlése. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., 1912–13-as e. k. Tagja volt a szoborbizottságnak.

Fehér János t. tizedes m. kir. áll. r. főőrszörmester, Budapest. Háborús szolgálata 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után október 14-én ment az orosz hadszíntérre az Ikwa menti harcokhoz. Harcolt Panasowkánál, Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz határra is. Részt vett a Piave-i csatában és Montello bevételeiben. 1918 október 28-án francia fogságba esett. Reimsben és Reimsben volt internálva, honnan 1920 május 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k., 1921-ben lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe.

Feil Ferenc t. őrmester, gazdálkodó, Paks. Ténylegesen 1907/10-ben szolgált ezredünk IV. zászlóaljában Pécsen. Háborús szolgálata 1914 július 27-én vonult be és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Részt vett a Sabac körüli harcokban Pricinovic-nál és Ml. Vranjká-nál. Az ezreddel ment az orosz határra is Horozana-Wielkához. Itt beosztották az ezredtörzshöz. Mint a vonatesapat szolgálatvezetője részt vett az ezred összes hadműveleteiben az orosz, román és az olasz határon megszakítás nélkül 51 hónapig. Kitüntetései: Kor. ez. é. k., Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Fehér I. János t. tizedes Bszkrt. kocsivező Budapest. Ezredünkhöz 1910-ben vonult be Pécsre és 1913-ban, mint őrsvezető szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra és a tá-